

การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในโรงเรียนประถมศึกษา

นางสาววรลักษณ์ สุธาเนตร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาประถมศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF SELF- CONTAINED CLASSROOM MANAGEMENT IN ELEMENTARY SCHOOLS

Miss Woraluk Sutanate

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Elementary Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในโรงเรียนประถมศึกษา
โดย	นางสาววรลักษณ์ สุธานทร
สาขาวิชา	ประถมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จีระพันธุ์ พูลพัฒน์)

วรลักษณ์ สุธานตร : การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในโรงเรียนประถมศึกษา (A STUDY OF SELF-CONTAINED CLASSROOM MANAGEMENT IN ELEMENTARY SCHOOLS) อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.ยศวีร์ สายฟ้า, 100 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาจำนวนและสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และ (2) เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ของโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 3 สังกัด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (สนศ.) และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 216 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ การหาร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variances : ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครมีการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวเพียงร้อยละ 14.4 และจากการศึกษาสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมของครูมีการปฏิบัติเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.24) โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านการจัดการชั้นเรียน มีระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.40) รองลงมาคือ ด้านงานประจำชั้น ด้านการติดตามผู้เรียน มีระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.20 และ 4.19) ตามลำดับ และต่ำที่สุด คือ งานสอน มีระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.18)

2. ตัวแปรที่ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ได้แก่ เพศ ขนาดโรงเรียน สังกัดของโรงเรียน ห้องพักครู ภาระงานที่ทำในชั่วโมงว่าง การอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

สาขาวิชา ประถมศึกษา

ปีการศึกษา 2559

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปริกษาหลัก

5783863027 : MAJOR ELEMENTARY EDUCATION

KEYWORDS: SELF- CONTAINED / CLASSROOM MANAGEMENT

WORALUK SUTANATE: A STUDY OF SELF- CONTAINED CLASSROOM MANAGEMENT IN ELEMENTARY SCHOOLS. ADVISOR: ASST. PROF. YOTSAWEE SAIFAH, Ph.D., 100 pp.

The objectives of this research were (1) to study the quantity and implementation of self- contained classroom management in grade 1-3 of the elementary schools in Bangkok area. and (2) to analyze possible variables that effects the self- contained classroom management in grade 1-3 of those schools. The samples used in this study included 216 elementary teachers who have worked in schools under The Office of The Basic Education Commission (OBEC), Department of Education Bangkok Metropolitan Administration (BMA), and Office of The Private Education Commission (OPEC). The research instrument used was the questionnaire. The data was analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, T-Test, and analysis of variance (ANOVA). The research findings were as follows:

1. Based on the surveyed samples, there were only 14.4% of the elementary schools in Bangkok areas that have administered self-contained classroom management in 1st – 3rd grade classrooms. The overall of self- contained classroom management was in a high level (mean= 4.24). The class management was the highest (mean = 4.40), followed by homeroom and student counseling (mean = 4.20, 4.19). The lowest level was teaching (mean = 4.18).

2. The variance that effected the self - contained classroom management were sex, school size, school's agency, teacher's room, extra duties, the training of integrative learning, and the knowledge of child development.

Field of Study: Elementary Education Student's Signature

Academic Year: 2016 Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยเมตตาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า ที่ได้ทุ่มเทเวลาในการให้ความรู้และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์และยังเอาใจใส่ คอยติดตามความก้าวหน้าของการทำงานและช่วยเหลือผู้วิจัย แก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น นอกจากนี้ยังให้กำลังใจ และข้อคิดในการทำงานแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ จิตระดับ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. จีระพันธุ์ พูลพัฒน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตรวจเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเพื่อให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขยงเขต และครูทุกท่านที่คอย ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณอาจารย์นพมาศ ว่องวิทย์สกุล อาจารย์ศุภกร ถิรมงคลจิต อาจารย์ณัฐภัทร ปันปิน อาจารย์นัชชนัน แก้วประเสริฐสุข อาจารย์ณัฐธิดา วงศ์พรหม อาจารย์สุนัชชา ศุภธรรมวิทย์ และเพื่อนๆ สาขาวิชาประถมศึกษาทุกคนที่เป็นกัลยาณมิตรที่ดี คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ น้องสาวของผู้วิจัยที่เป็นเบื้องหลัง ความสำเร็จในการเรียน คอยสนับสนุนในทุกๆ ด้าน ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่สำคัญ ที่ทำให้ผู้วิจัยผ่านพ้นอุปสรรคในการทำงานครั้งนี้ และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สิ่งดีงามที่ผู้วิจัยได้รับจากทุกท่านที่กล่าวมา จะประทับอยู่ในใจผู้วิจัยตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	1
สารบัญภาพ.....	1
บทที่ 1 บทนำ	2
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
คำถามวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตอนที่ 1 แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา.....	8
1.1 ความหมายและความสำคัญของการประถมศึกษา.....	8
1.2 ลักษณะทั่วไปและพัฒนาการของผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3.....	9
ตอนที่ 2 การจัดการชั้นเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3.....	14
2.1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน	14
2.2 การจัดชั้นเรียนในรูปแบบต่างๆ.....	16
ตอนที่ 3 การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self - contained Classroom). 17	
3.1 ความหมายของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self - contained Classroom).....	17

3.2	ความเป็นมาของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว	18
3.3	ข้อดี - ข้อเสีย ของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว	19
3.4	องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว	20
3.5	บทบาทหน้าที่ครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3.....	21
ตอนที่ 4	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	28
1.	แบบแผนการวิจัย	28
2.	ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	29
3.	ตัวแปรที่ศึกษา	31
4.	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
5.	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
6.	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	39
1.	การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถาม	39
2.	การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มต่างๆ.....	39
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ส่วนที่ 1	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป.....	41
ตอนที่ 1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	41
ตอนที่ 2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครู ประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3	47
2.1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานสอน	47
2.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานประจำชั้น.....	49
2.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการชั้นเรียน	51
2.4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการติดตามผู้เรียน	52

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม	54
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับ ประถมศึกษา ปีที่ 1 - 3 ที่คาดหวัง	55
ส่วนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	58
1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในดำเนินงานประจำชั้น จำแนกตามเพศ	59
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	60
3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน	61
4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน.....	62
5. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้น เพียงคน เดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน.....	63
6. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในดำเนินงานประจำชั้น จำแนกตามห้องพักครู.....	64
7. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามภาระงานที่ทำในชั่วโมงที่ว่าง	65
8. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	66
9. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในดำเนินงานประจำชั้น จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ....	67
10. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคน เดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณา การ	68

11. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ...	69
12. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก	70
13. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก	71
14. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการติดตามผู้เรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก	72
15. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก	73
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
สรุปผลการวิจัย.....	75
1. ศึกษาจำนวนและสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้น เพียงคนเดียวระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร.....	75
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานสอน	75
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานประจำชั้น.....	75
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการชั้นเรียน.....	76
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการติดตามผู้เรียน.....	76
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม	76
2. วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร.....	77
อภิปรายผลการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะ	83

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	83
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	83
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	83
รายการอ้างอิง	85
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก	89
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	89
ภาคผนวก ข	90
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	90
ภาคผนวก ค	98
จดหมายขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	98
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	100

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	30
ตาราง 3.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน	30
ตาราง 3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดโรงเรียน	30
ตาราง 3.4 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม	32
ตาราง 3.5 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม	34
ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของครูทุกสังกัด จำแนกข้อมูลตามสถานภาพ	43
ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียนแบบ ครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านงานสอน จำแนกตามรายชื่อ	48
ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียนแบบ ครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านงานประจำชั้น จำแนกตามรายชื่อ	50
ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียน แบบ ครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามรายชื่อ	52
ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียน แบบ ครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านการติดตามผู้เรียน จำแนกตามรายชื่อ	53
ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียน แบบ ครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวม	54
ตาราง 4.7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียง คนเดียวในด้านงานประจำชั้น จำแนกตามเพศ	59
ตาราง 4.8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียง คนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน	60
ตาราง 4.9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียง คนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน	61

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	27

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญกับมนุษย์เป็นอย่างมาก การศึกษาในระดับนี้เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับ กล่าวคือ ผู้เรียนที่อายุ 6 ปีขึ้นไปจะต้องเข้ารับการศึกษานในสถานศึกษาพื้นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่สร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานสามารถอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณได้ มีทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถนำไปศึกษาต่อขั้นสูงหรือนำไปประกอบอาชีพได้ รวมถึงการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ระบุว่า การศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐานการติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ทุกรูปแบบในโรงเรียนประถมศึกษาที่จะส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุกด้านในห้วงกาม เมื่อครูสร้างรากฐานการเรียนรู้และทักษะต่างๆ ที่จำเป็นตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ผู้เรียนจะมีประสบการณ์ มีพื้นฐานในการนำความรู้ไปต่อยอดทางการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น รวมถึงมีทักษะ เป็นภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิตพร้อมการเปลี่ยนแปลงในสังคม

สำหรับช่วงเวลาที่ต้องให้ความสำคัญคือช่วงที่ผู้เรียนกำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 – 3 เพราะเป็นช่วงที่ผู้เรียนมีการเจริญเติบโตของพัฒนาการและการเรียนรู้ในทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง (Copple & Bredekamp, 2009) ซึ่ง Pestalozzi ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมว่าพัฒนาการของผู้เรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันไม่สามารถแยกจากกันได้ ครูประถมศึกษาต้องพัฒนาผู้เรียนในระดับประถมศึกษาให้ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน โดยสอนเน้นการลงมือปฏิบัติเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับลำดับขั้นพัฒนาการของ Piaget และ Erikson ที่สรุปไว้ว่า ผู้เรียนในวัยประถมศึกษานั้นจะเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมและการลงมือปฏิบัติ อันจะเป็น

แนวทางที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ ซึ่งการส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จ จะทำให้ผู้เรียนมีความขยันหมั่นเพียร และมีกำลังใจ แต่ในทางตรงข้าม ถ้าผู้เรียนประสบแต่ความล้มเหลวจะทำให้เกิดปมด้อย (อุมา สุคนธมาน, 2528) ด้วยเหตุนี้เองครูประถมศึกษาปีที่ 1-3 จึงมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามลำดับพัฒนาการ

การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้น เมื่อผู้วิจัยศึกษาเพิ่มเติมพบว่าการจัดการชั้นเรียนที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมคือการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self – contained Classroom) คือการที่ครูประจำชั้นทำหน้าที่สอนวิชาหลักเพียงคนเดียว โดยครูประจำชั้นสามารถนำเนื้อหาในวิชาที่สอดคล้องมาสอนให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยการบูรณาการวิชาต่างๆ ครูประจำชั้นสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามเนื้อหาของกิจกรรม ครูจะเข้าใจความแตกต่างของผู้เรียน ว่าคนใดมีจุดเด่น จุดด้อย และมีแนวทางพัฒนาแก้ไขผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม (Lobdell & Ness, 1963) อีกทั้งผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับครูประจำชั้นได้เร็วขึ้น ครูประจำชั้นใช้เวลาเต็มที่กับผู้เรียนในแต่ละวันเพื่อเรียนรู้ผู้เรียน ทำความเข้าใจผู้เรียนรายบุคคล ทำให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมพัฒนาการผู้เรียนทุกด้าน ทั้งการเจริญเติบโต ทางสติปัญญา อารมณ์ และร่างกาย (Koopman & Snyder, 1958) การจัดการชั้นเรียนลักษณะนี้ จะดำเนินการด้วยครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในการจัดระเบียบและประสานงานต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประถมศึกษา เพื่อพัฒนาพื้นฐานทางวิชาการด้านต่างๆ โดยเฉพาะการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กเพื่อวางรากฐานการเรียนรู้และทักษะที่ตอบสนองความต้องการและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม กล่าวคือ การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวมีความเหมาะสมกับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพราะด้วยช่วงวัยของผู้เรียนยังต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครูประจำชั้นที่สามารถติดตามพัฒนาการด้านต่างๆ ได้ เช่น การทำงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาต่างๆ ลายมือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การแนะนำแนวทางแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม พฤติกรรมที่ส่งผลต่อเพื่อนในชั้นเรียน สุขอนามัย การรับประทานอาหารกลางวัน การดื่มนม เป็นต้น การที่ครูประจำชั้นอยู่กับผู้เรียนตลอดเวลาทำให้ครูประจำชั้นรู้ถึงสภาพและปัญหาในห้องเรียนได้ สามารถแก้ไขปัญหของผู้เรียนได้เร็วอันเป็นผลดีต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมและมีพัฒนาการตามช่วงวัย

อย่างไรก็ตามในมุมมองของผู้วิจัย ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวที่นำมาใช้ในห้องเรียนปกตินั้นพบน้อยมากทั้งในประเทศไทยและหลาย ๆ

ประเทศ แต่ในปัจจุบันพบว่าได้มีการนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการจัดการศึกษาพิเศษ เพราะทำให้ครูประจำชั้นสามารถดูแลและพัฒนาผู้เรียนอย่างใกล้ชิดและเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยในขณะที่กำลังเรียนรู้ Dalien (2016) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่าในประเทศไทยยังมีการใช้แนวคิดการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวหรือไม่ โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ศูนย์กลางของความเจริญในทุก ๆ ด้าน ซึ่งด้านการจัดการศึกษานั้นมีโรงเรียนหลากหลายและมีจำนวนโรงเรียนมากที่สุดในประเทศ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลและสัมภาษณ์ครูเบื้องต้น พบว่าการรับสมัครครูผู้ช่วย/ครู ของสังกัดการศึกษาทั้ง 3 สังกัดในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนนั้นแตกต่างกัน คือ การรับสมัครครูผู้ช่วยของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เปิดรับครูตามรายวิชาเอก (วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา) มากกว่าเอกประถมศึกษา ในส่วนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครนั้นจะไม่เปิดรับเอกประถมศึกษา จะเปิดรับครูตามรายวิชาเอก เช่นเดียวกันกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จะคัดเลือกโดยการทดลองสอนในวิชานั้นๆ ทดสอบภาษา และการสัมภาษณ์ ทำให้โรงเรียนในแต่ละแห่งมีรูปแบบการสอนที่หลากหลายเช่นกัน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยมีความต้องการศึกษาว่าการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 นั้นมีอยู่หรือไม่ และในปัจจุบันมีสภาพการจัดการชั้นเรียนเป็นอย่างไร ซึ่งการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวนั้นยึดตามหลักพัฒนาการของผู้เรียนของผู้เรียนและสอดคล้องกับเป้าหมายของการประถมศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ ให้กับผู้เรียนให้สามารถอ่าน ออกเขียนได้ คิดคำนวณเป็น รวมถึงการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม คือ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนได้พร้อมการเปลี่ยนแปลงในสังคม (ยศวีร์ สายฟ้า, 2558) อีกทั้งงานวิจัยนี้จะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจเป้าหมายของการประถมศึกษามากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ตรงและสอดคล้องกับเป้าหมายและความคาดหวังต่างๆ ของสังคม ที่ต่างเชื่อมั่นว่าการศึกษาจะช่วยพัฒนาประเทศให้ดียิ่งขึ้น เพราะการศึกษาคือการพัฒนาคนอันเป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศ

คำถามวิจัย

1. การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้นยังมีอยู่หรือไม่และมากน้อยเพียงใด
2. การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้นมีสภาพเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาจำนวนและสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ตัวแปรที่ศึกษา คือ การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self-contained Classroom) คือ การที่ครูประจำชั้นทำหน้าที่สอนวิชาหลัก ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา เพียงคนเดียวโดยครูประจำชั้นสามารถนำเนื้อหาในวิชาที่สอดคล้องมาสอนให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยการบูรณาการวิชาต่างๆ อีกทั้งครูประจำชั้นสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามเนื้อหาของกิจกรรม ใช้เวลาเต็มที่กับผู้เรียนในแต่ละวันเพื่อเรียนรู้ผู้เรียนซึ่งผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับครูประจำชั้นได้เร็วขึ้น ทำให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนรวมถึงมีหน้าที่ในการจัดระเบียบและประสานงานต่างๆ อย่างเบ็ดเสร็จ ซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน ดังนี้ (1) งานสอน (2) งานประจำชั้น (3) การจัดการชั้นเรียน (4) การติดตามผู้เรียน
2. การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2559
3. ประชากรของการวิจัยนี้เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 3 สังกัด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว หมายถึง การที่ครูประจำชั้นทำหน้าที่ดูแลผู้เรียนตลอดทั้งวัน สอนวิชาการโดยเน้นการบูรณาการได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา เพียงคนเดียว และพัฒนาอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่ผู้เรียน รวมทั้งงานประจำชั้นคือดูแลผู้เรียนในเรื่องสุขภาวะ สุขอนามัย การรับประทานอาหาร การล้างมือ การพักผ่อน รวมถึงงานธุรการในชั้นเรียน เช่น สมุดรายนงานประจำตัวนักเรียน สมุดบัญชีเรียกชื่อ บันทึกการรับประทานอาหารกลางวัน บันทึกการพักผ่อน บันทึกการตรวจสุขภาพ และมีหน้าที่ในการจัดระเบียบ ประสานงานต่างๆ อย่างเบ็ดเสร็จ ซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน (1) งานสอน (2) งานประจำชั้น (3) การจัดการชั้นเรียน และ(4) การติดตามผู้เรียน

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งตั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 สังกัด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อได้ข้อมูล/สารสนเทศเกี่ยวกับสภาพจริงของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว
2. เพื่อได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยการนำเสนอด้วยสาระ รวม 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา

1.1 ความหมายและความสำคัญของการประถมศึกษา

1.2 ลักษณะทั่วไปและพัฒนาการของผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3

ตอนที่ 2 การจัดการชั้นเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

2.1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

2.2 การจัดชั้นเรียนในรูปแบบต่างๆ

ตอนที่ 3 การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self-contained Classroom)

3.1 ความหมายของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self-contained Classroom)

3.2 ความเป็นมาของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

3.3 ข้อดี – ข้อเสีย ของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

3.4 องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

3.5 บทบาทหน้าที่ครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3

ตอนที่ 4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา

การวิจัยนี้ จำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาและทำความเข้าใจแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา ในที่นี้ผู้วิจัยนำเสนอสมโนทัศน์เกี่ยวกับการประถมศึกษาแบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ ความหมายและความสำคัญของการประถมศึกษา และลักษณะทั่วไปและพัฒนาการของผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ดังสาระสำคัญโดยสังเขปต่อไปนี้

1.1 ความหมายและความสำคัญของการประถมศึกษา

การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความหมายของคำว่าการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า มีคณาจารย์ที่เชี่ยวชาญทางการประถมศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ได้กล่าวถึง การประถมศึกษาไว้ว่า การประถมศึกษา คือการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน และสามารถคงสภาพอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ มีความสามารถประกอบอาชีพตามควรแก่วัยและความสามารถได้ และสามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดี ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (อ้างถึงในสุนทร จันทรตรี, 2530) ซึ่งการประถมศึกษาในยุคสมัยนั้นมีเป้าหมายที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพื่อนำไปประกอบอาชีพได้

อบรม สนิภบาลและชาญชัย ศรีไสยเพชร (2523) ได้อธิบายถึงการประถมศึกษาว่าเป็นการศึกษาขั้นมูลฐานและเป็นการศึกษาภาคบังคับที่ทุกคนจะต้องเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเสริมพัฒนาการของเด็กด้วยการอบรมสั่งสอน มุ่งให้เด็กอ่านออกเขียนได้เป็นสำคัญ ปลูกฝังคุณธรรมและปรับปรุงตัวเองให้มีการดำเนินชีวิตในสังคมท้องถิ่นของตนอย่างมีความสุข โดยวิธีคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น

สมพร สุทัศนีย์ (2525) ได้กล่าวไว้ว่า ประถมศึกษา หมายถึง การให้การศึกษาเบื้องต้นแก่เด็ก เช่น ให้อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น และมีความหมายรวมถึง การฝึกอบรม ขัดเกลาให้เด็กพัฒนาในด้านต่างๆ ครอบคลุมด้าน เพื่อให้มีความรู้ในการประกอบอาชีพ รู้จักปรับตัว และอยู่ในสังคมประชาธิปไตยอย่างมีความสุข

บันลือ พุกกะวัน (2522) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประถมศึกษา คือการฝึกฝนเบื้องต้นที่จะใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เรียนให้เหมาะหรือสอดคล้องกับการดำรงชีวิตประจำวัน หรือ อาจกล่าวว่า เป็นการฝึกอบรมขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้ประโยชน์แก่ชีวิตประจำวันทั่วไป

ยศวีร์ สายฟ้า (2555) ได้ให้ความหมายของการประถมศึกษาไว้ว่า การประถมศึกษา หมายถึง การศึกษาช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับซึ่งครอบคลุมการจัดการศึกษาใน 6 ปีแรกของการศึกษาในระบบโรงเรียน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาพื้นฐานทางวิชาการด้านต่างๆ โดยเฉพาะการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ให้กับผู้เรียน มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กเพื่อวางรากฐานการเรียนรู้และทักษะของศาสตร์สาขาต่างๆ ที่ตอบสนองตามความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน รวมถึงมุ่งเน้นการพัฒนาตัวตนที่เหมาะสมเพื่อเป็นรากฐานในการใช้ชีวิตเมื่อโตขึ้นต่อไป

การศึกษาความหมายและความสำคัญของคำว่าการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ได้ว่า การประถมศึกษา คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาสร้างเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน ได้แก่ อ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณได้ รวมถึงการอบรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขภายใต้ระบอบประชาธิปไตย

1.2 ลักษณะทั่วไปและพัฒนาการของผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3

การจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษา สิ่งที่ควรคำนึงถึงสำคัญประการแรกคือ ลักษณะหรือธรรมชาติของผู้เรียน เพราะเด็กในช่วงวัยนี้มีช่วงพัฒนาการที่แตกต่างกันไปตามช่วงอายุ ครูผู้สอนจะได้จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามช่วงวัยหรือพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องตามวัยและธรรมชาติซึ่ง Kate (1995; Bredekamp & Copple, 1997) ได้อธิบายว่า ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กทำให้ครูมีความเข้าใจในพฤติกรรมของเด็ก การทราบถึงพัฒนาการของเด็กจะทำให้เห็นถึงความสามารถและปัญหาของเด็กในพัฒนาการทางด้านต่างๆ ได้อย่างชัดเจน ทำให้ครูสามารถวางแผนและจัดการแก้ปัญหาได้ เพื่อให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ในส่วนนี้จึงประกอบด้วยลักษณะทั่วไปของผู้เรียน และพัฒนาการของผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3

ลักษณะทั่วไปของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

เมื่อกล่าวถึงผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 นั้นคือเด็กที่มีช่วงอายุในระหว่าง 6-9 ปี ซึ่งเป็นวัยแห่งการสร้างเสริมความเจริญงอกงามและเป็นระยะที่กำลังสร้างสรรค์ทุกด้านให้พัฒนาไปตามวัย เป็นช่วงที่มีความสำคัญต่อการปลูกฝังอุปนิสัยที่มีความสำคัญต่อการเริ่มต้นชีวิตใหม่ของเด็ก เป็นระยะที่ต้องออกจากบ้านเข้ามาสู่สังคมของโรงเรียน ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ นับเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในชีวิต ธรรมชาติของเด็กในวัยนี้จะสามารถปรับตัวในการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่ๆ ได้ดี โดยส่วนนี้จะนำเสนอเนื้อหาลักษณะทั่วไปของผู้เรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์จาก บันลือ พฤกษ์วัน (2551) และ สุนทร จันทตรี (2530) ไว้ดังนี้

1. เด็กที่ต้องพบการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมใหม่จากบ้านสู่โรงเรียนที่มีผู้คนมากมาย นั่นคือ เด็กวัยเรียน (School Age) เพื่อความอยู่รอดและความเจริญงอกงามต่อไป ผู้เรียนจะต้องปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและความซับซ้อนให้ได้ ถ้าผู้เรียนสามารถทำได้สำเร็จจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งต่างๆ

2. เด็กประถมศึกษา เป็นวัยแห่งการรวมกลุ่มของวัยเดียวกัน การจัดการศึกษาสำหรับเด็กวัยนี้มุ่งให้เด็กมีโอกาส เล่น ทำงาน ร่วมกับเพื่อนวัยเดียวกัน การที่กลุ่มยอมรับความรู้ความสามารถทั้งการเรียนและการเล่น จะช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง ครูจึงควรจัดกิจกรรมให้เด็กมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว

3. เด็กประถมศึกษาเป็นวัยที่ยังไม่มีการแสดงออกทางเพศ หรือการแสดงออกทางเพศหลบแฝง ดังนั้น เด็กชายและเด็กหญิงจึงเล่นรวมกลุ่มกันได้ดี ซึ่งการเล่น ถือเป็นกิจกรรมสำคัญของเด็กวัยนี้ โรงเรียนประถมศึกษาจึงควรเน้นให้ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเล่น เน้นกิจกรรมของบทเรียนที่กระตุ้นความสนใจ ความสนุกสนาน และความคิดสร้างสรรค์ของเด็กประกอบด้วย

ดังนั้นการเข้าใจถึงธรรมชาติของผู้เรียนจะทำให้ครูหรือนักการศึกษาเข้าใจพฤติกรรมต่างๆ ความพร้อม วุฒิภาวะและความสามารถของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้พัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ

พัฒนาการของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

การศึกษาเรื่องพัฒนาการของผู้เรียนมีเป้าหมายเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนรวมถึงการศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนว่าเป็นไปตามวัย หรือมีปัญหาใดที่ผิดปกติแตกต่างจากผู้เรียนอื่น ซึ่ง สมพร สุทัศนีย์ (2525) ได้ให้ความหมายของพัฒนาการไว้ว่า พัฒนาการหมายถึง ความเจริญงอกงาม การเปลี่ยนแปลงในทางจิตวิทยาซึ่งเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งได้แก่ความเจริญงอกงาม และความเสื่อมลงของมนุษย์ เช่น ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สิ่งเหล่านี้ประกอบขึ้นเป็นบุคลิกภาพของมนุษย์ อีกทั้งพัฒนาการต่างๆ เป็นผลมาจาก วุฒิภาวะและประสบการณ์จากการเรียนรู้ ซึ่งจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นก็ต่อเมื่อมีวุฒิภาวะเจริญเต็มที่ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์ทฤษฎีพัฒนาการจาก Copple and Bredekamp (2009) Puckett and Peterson (2009) และ สุรางค์ โค้วตระกูล (2556) ได้แก่ พัฒนาการทางด้านร่างกาย พัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจและสังคม และพัฒนาการทางด้านสติปัญญา โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

พัฒนาการทางด้านร่างกาย เด็กช่วงวัยประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีการเจริญเติบโตช้าลง ซึ่งการเจริญเติบโตส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับ การรับประทานและสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ผู้เรียน มีทักษะทางกล้ามเนื้อมากขึ้น มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ในวัยนี้มีความคล่องแคล่ว ชอบเคลื่อนไหว แต่ไม่สามารถควบคุมตนเองให้สามารถอยู่นิ่งได้ มักซุกซน ในช่วงอายุ 6 ปี ฟันน้ำนมจะเริ่มหลุด มีฟันแท้ขึ้นมาแทนทำให้ลักษณะใบหน้าเริ่มเปลี่ยน การเจริญเติบโตในเพศชายและหญิงนั้นไม่ต่างกัน แต่ในเด็กผู้หญิงจะเร็วกว่าเด็กผู้ชายเมื่ออายุ 8 ปีขึ้นไป ในเด็กผู้หญิงที่โตกว่าเพื่อนวัยเดียวกันอาจจะมีปัญหาเรื่องการปรับตัวของผู้เรียนโดยแยกออกจากกลุ่มเพื่อนเพราะรู้สึกโตกว่าเพื่อน ต่างจากเด็กชายที่สามารถปรับตัวได้ดี ในส่วนของพัฒนาการกล้ามเนื้อและกระดูกนั้น เด็กวัยนี้สามารถเคลื่อนไหวและใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว การบังคับกล้ามเนื้อต่างๆ จะทำงานได้ดีมาก สามารถทรงตัว วิ่ง กระโดด กระโดดเชือก เล่นฟุตบอล ถีบจักรยาน ได้อย่างคล่องหรือแสดงความสามารถทางร่างกายจนลืมความปลอดภัย ผู้ใหญ่จึงต้องดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ อีกทั้งเตรียมรับมือกับการเกิดอุบัติเหตุต่างๆ การทำงานของมือและตาดีขึ้น เด็กสามารถอ่าน เขียนและวาดรูปได้ดี จึงเป็นวันที่ควรฝึกฝนเรื่องลายมือ สามารถทำกิจกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เช่น การตัดแปะ การต่อภาพจิ๊กซอว์ งานปั้น เป็นต้น ในเรื่องสายตานั้นจะไม่สามารถมองเห็นชัดถ้าตัวอักษรมีขนาดเล็ก ผู้สอนจึงต้องทำกิจกรรมที่ใช้อุปกรณ์ค่อนข้างใหญ่ ในเรื่อง

สุขภาพ เด็กวัยนี้มักป่วยง่ายเป็นสาเหตุทำให้ขาดเรียนบ่อย ผู้ใหญ่จึงต้องหมั่นสังเกตสุขภาพของเด็ก อยู่เสมอ

พัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจและสังคม พัฒนาการทางด้านนี้เป็นด้านที่มีความซับซ้อนจึงต้องศึกษาค้นคว้าจากผู้เชี่ยวชาญคือ Erikson (1968) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กในช่วงวัยประถมศึกษา มีจุดเด่น คือ การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ในวัยนี้เริ่มน้อยลง เริ่มรับรู้และทำความเข้าใจ อารมณ์ ความคิด ความคาดหวัง และความรู้สึกของผู้อื่นได้มากขึ้นในขณะเดียวกันก็ทำร้ายจิตใจผู้อื่น โดยไม่ได้นึกถึงความรุนแรงที่กระทำไป อีกทั้งมีความหลากหลายทางอารมณ์ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ เนื่องจากมีความสามารถในการรับรู้ตนเองพัฒนาไปค่อนข้างมาก เด็กจึงแสดงพฤติกรรมได้และบอกความรู้สึกของตนเองอย่างชัดเจนว่ามีความรู้สึก ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ได้ง่าย เช่น เมื่อเวลาโกรธ จะมีการต่อสู้ หรืออาจพูดจาวาว่าร้าย ล้อเลียน เป็นผลก่อให้เกิดความขัดแย้ง แต่จุดเด่นของวัยนี้ คือ สามารถควบคุมตนเอง (Self-Control) คือสามารถควบคุมความประพฤติของตนเองโดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากผู้อื่น ซึ่งเด็กจะพัฒนาความสามารถในขั้นนี้ได้จากประสบการณ์ในชีวิตและการสั่งสอนจากผู้ใหญ่ ดังนั้นครูจึงมีบทบาทในการวางระเบียบให้ดีและเหมาะสม อีกทั้งแนะนำอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงข้อเสียของพฤติกรรมที่ไม่ดีว่าส่งผลอย่างไรว่าจะทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ

อีกประการนั้นคือ เด็กจะมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกับเพื่อนกลุ่มเพศเดียวกัน เพื่อนจะมีความสำคัญและอิทธิพลต่อพฤติกรรม ค่านิยม และทัศนคติ เป็นวัยที่อยากทดลองกิจกรรมต่างๆ ทำให้เกิดการเปรียบเทียบความสามารถของตนเองกับเพื่อน ก่อให้เกิดพฤติกรรมอยากแข่งขัน ต้องการชัยชนะ เมื่อไม่ได้ตามต้องการจะรู้สึกอับอายและรู้สึกว่าเป็นปมด้อย ซึ่งในขั้นนี้รวมถึงทักษะวิชาการ เมื่อเด็กขาดทักษะและความสามารถดังกล่าว จะเกิดทัศนคติเชิงลบ กลายเป็นปมด้อยตลอดชีวิต นอกจากนี้เด็กในวัยนี้ชอบการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมด้วยการสนทนาเชิงบวก ในสภาพแวดล้อมที่มีความสุข สนุกสนานกับสิ่งต่างๆ ที่ตนเองสนใจ และการปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เด็กวัยนี้จะเล่น ทำงานคู่ หรืองานกลุ่มได้ดี ซึ่งเด็กจะเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองโดยเชื่อมโยงกับสภาพบริบทของเด็ก โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงจะมีมนุษยสัมพันธ์ดีกว่าเด็กผู้ชาย ดังนั้นสิ่งสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนตามพัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจ และสังคม การปฏิสัมพันธ์กับคือสิ่งสำคัญสำหรับเด็กวัยนี้ ครูจึงควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจกฎเกณฑ์ในการทำกิจกรรม หรืออยู่ร่วมกับเพื่อน ฝึกให้เด็กแข่งกับตนเอง ฝึกให้มีน้ำใจนักกีฬา ในกรณีที่ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อน ครูต้องหา

ทางแก้ไขปัญหา ฝึกให้เด็กมีความรับผิดชอบโดยการเสริมแรง เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง อันเป็นแรงผลักดันให้เด็กมีความตั้งใจและประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

พัฒนาการทางด้านสติปัญญา เด็กประถมศึกษา มีพัฒนาการที่เจริญเติบโตเป็นอย่างมาก Piaget ได้เสนอแนวคิดพัฒนาการนี้ไว้ว่า มนุษย์จะมีความคิดนี้พัฒนาเป็นลำดับขั้นอย่างต่อเนื่อง และค่อยเป็นค่อยไป ช้าเร็วบ้างตามความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่ส่วนใหญ่จะเป็นไปตามช่วงอายุซึ่งในวัยประถมศึกษาจะตรงกับขั้น ปฏิบัติการรูปธรรม (Concrete Operational) คือเด็กสามารถคิดเชิงอนุรักษ์ (Concept of Conservation) ความคงที่ของขนาด ปริมาณ และปริมาตรของวัตถุได้ เด็กมีความคิดที่ละเอียดรอบคอบมากขึ้น สามารถเรียงลำดับ (Sequencing) และ คิดหลายมิติ (Multidimensional) เช่นความเข้าใจเกี่ยวกับความคงตัวของสสาร สามารถรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงรูปร่างไม่มีผลต่อน้ำหนักและปริมาตร ยกตัวอย่างจาก ดินน้ำมันสองก้อนที่มีขนาดเท่ากัน โดยนำอีกหนึ่งก้อนมายืด ผู้เรียนสามารถตอบได้ว่าทั้งสองก้อนมีปริมาตรเท่ากัน ซึ่งเด็กจะเปรียบเทียบได้ดีเมื่อเห็นของจริง ซึ่งการคิดเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจการเปรียบเทียบเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ ได้ เกิดกระบวนการคิดตามหลักเหตุผลได้เป็นอย่างดี แต่จะทำได้เฉพาะเมื่อสิ่งนั้นเป็นรูปธรรมเท่านั้น เด็กในวัยนี้สามารถคิดหลายๆ เรื่องในเวลาเดียวกัน และคิดเป็นระบบ สามารถตั้งคำถามระดับสูง เช่น คำถามอย่างไร เพราะเหตุใด ทำไม และเมื่อไร ฯลฯ สามารถเข้าใจการสอนอย่างเป็นทางการได้ โดยเนื้อหาและกิจกรรมต้องเหมาะสมกับพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งในช่วงวัยประถมศึกษา นี้ เด็กมีพัฒนาการทางด้านภาษาและการจำที่ดีมาก มีความกระตือรือร้นในการอ่าน เขียน หรือบอกเล่าประสบการณ์ ดังนั้นจึงควรสร้างให้เด็กรักการอ่านเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านภาษา โดยอาจใช้โคลงกลอนที่เป็นปัญหาชวนให้เด็กใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล ทำให้เด็กเกิดความภูมิใจ สำหรับความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมและกฎเกณฑ์ในวัยนี้จะนับถือกฎเกณฑ์ผู้ที่มีอายุมากกว่า หรือผู้ใหญ่บอกอย่างเคร่งครัด ซึ่ง Kohlberg (1973) ได้จัดกลุ่มผู้เรียนวัยประถมศึกษาว่า อยู่ในระดับก่อนมีจริยธรรมอย่างเป็นแบบแผน กล่าวคือ เด็กยังไม่ยอมรับกระบวนการสร้างกฎเกณฑ์ของสังคม พฤติกรรมที่ดี หรือไม่ดี จะถูกให้ความหมายในลักษณะของการลงโทษ หรือได้รับรางวัล โดยเด็กจะคำนึงถึงผลตอบแทนที่เป็นรูปธรรมเป็นหลัก ซึ่งเด็กอายุ 6 ปีขึ้นไปจะเริ่มพัฒนาระดับคุณธรรม จริยธรรมจากภายในตนเอง และสามารถควบคุมตนเองไม่ให้กระทำผิดแม้ไม่มีผู้ใหญ่อยู่ด้วยหรือมีรางวัลตอบแทน

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในวัยประถมศึกษาปีที่ 1-3 นั้น ทำให้เห็นถึงลำดับขั้นของการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ของเด็กในวัยนี้ การที่ครูประถมศึกษามีความ

เข้าใจในเรื่องพัฒนาการจะทำให้ครูสามารถดูแลผู้เรียนและจัดการชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว จะทำให้ครูสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างเบ็ดเสร็จ โดยครูเน้นจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม (Whole-child Development) ทำให้ผู้เรียนได้รับการดูแล เอาใจใส่จากครูประจำชั้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมตามช่วงวัย

ตอนที่ 2 การจัดการชั้นเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จนั้นคือ เทคนิคการจัดการชั้นเรียน เพื่อใช้สำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษาให้ได้มากที่สุด ซึ่งครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรทำความเข้าใจเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยขออภิปรายสาระสำคัญที่เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน และการจัดชั้นเรียนในรูปแบบต่างๆ

2.1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

ในส่วนของความหมายของคำว่า Classroom Management ในประเทศไทยใช้หลายคำ ได้แก่ การจัดการชั้นเรียน การจัดการห้องเรียน การบริหารชั้นเรียน หรือ การบริหารจัดการชั้นเรียน ซึ่งทุกคำล้วนมีความหมายในทางเดียวกัน โดยผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายไว้ดังต่อไปนี้

Burden (1993) ให้คำจำกัดความของการจัดการชั้นเรียนไว้ว่า เป็นยุทธศาสตร์และการปฏิบัติที่ครูใช้เพื่อคงสภาพความเป็นระเบียบเรียบร้อย

Brophy (1996) ให้คำจำกัดความของการจัดการชั้นเรียนไว้ว่า หมายถึง การที่ครูสร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่นำไปสู่การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม การสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการที่ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการในชั้นเรียน

Kauchak and Eggen (1998) ให้คำจำกัดความไว้ว่า การจัดการจัดชั้นเรียนประกอบด้วย ความคิด การวางแผน และการปฏิบัติต่างๆ ของครูที่สร้างสภาพแวดล้อมอย่างเป็นระเบียบ และส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเป้าหมายของการจัดการ มี 2 ประการสำคัญ คือ (1) สร้างสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่จะส่งเสริมให้การเรียนรู้มีความเป็นไปได้ มากที่สุด และ (2) พัฒนาผู้เรียนให้มี

ศักยภาพในการจัดการและนำตนเองให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้น การจัดการชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจด้วยตนเอง ประเมินตนเอง และควบคุมดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมตามวัย

Moore (2001) ให้คำจำกัดความว่า การจัดการชั้นเรียนเป็นกระบวนการของการจัดระบบระเบียบ และสร้างห้องเรียนให้เกิดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียนมักจะถูกรับรู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัยและควบคุมชั้นอย่างไรรก็ตาม การเข้าใจเช่นนี้ เป็นเรื่องง่ายเกินไป ทั้งนี้เพราะ การจัดการชั้นเรียนมีหลายสิ่ง ที่มากกว่านั้นคือการสร้างและดูแลเอาใจใส่บรรยากาศแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมายทางการศึกษา

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2556) ได้อธิบายความหมายของการจัดการห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพว่า หมายถึงการสร้างและการรักษาสีงแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือหมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ครูทำเพื่อจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น เช่น ห้องเรียนที่ไม่คับแคบจนเกินไป ทำให้ผู้เรียนเกิดความคล่องตัวในการทำกิจกรรม
2. ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีงามและความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน เช่น ห้องเรียนที่สะอาด ที่จัดโต๊ะเก้าอี้ไว้อย่างเป็นระเบียบ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ผู้เรียนจะซึมซับสิ่งเหล่านี้ไว้โดยไม่รู้ตัว
3. ช่วยส่งเสริมสุขภาพที่ดีให้แก่ผู้เรียน เช่น มีแสงสว่างที่เหมาะสม มีที่นั่งไม่ใกล้กระดานดำมากเกินไป มีขนาดโต๊ะและเก้าอี้ที่เหมาะสมกับวัย รูปร่างของผู้เรียน ฯลฯ
4. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ และสร้างความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดมุมวิชาการ การจัดป้ายนิเทศ การตกแต่งห้องเรียนด้วยผลงาน
5. ช่วยส่งเสริมการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เช่น การฝึกให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การฝึกให้มีอัธยาศัยไมตรีในการอยู่ร่วมกัน ฯลฯ
6. ช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนและการมาโรงเรียน เพราะในชั้นเรียนมีครูที่เข้าใจผู้เรียน ให้ความเมตตาเอื้ออาทร และผู้เรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

กล่าวโดยสรุป ความหมายและความสำคัญของการจัดการในชั้นเรียน คือ การที่ครู ดำเนินการจัดการเตรียมความพร้อมสิ่งต่างๆ อันได้แก่ สภาพห้องเรียน การรู้จักผู้เรียนรายบุคคล การ คุ่มชั้นเรียน วัยและธรรมชาติของผู้เรียน การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับชั้น ประถมศึกษา ซึ่งส่งผลให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2.2 การจัดชั้นเรียนในรูปแบบต่างๆ

ในส่วนของ การจัดชั้นเรียนในห้องเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้รวบรวมรูปแบบการ จัดชั้นเรียนลักษณะต่างๆ จาก ฆนัท ธาตุทอง (2552) และ สิรินารถ จงกลกลาง (2521) ไว้ดังนี้

2.2.1 การจัดชั้นเรียนแบบมีชั้นเรียน (grade) เป็นวิธีการที่มีระบบง่าย ต่อการบริหาร การจัดหลักสูตรและครู ซึ่งจะเน้นเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในแต่ละชั้นเรียนเป็นหลัก เมื่อผู้เรียนผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็สามารถเปลี่ยนไปเรียนในเนื้อหาสาระที่เข้มข้นขึ้น

2.2.2 การจัดชั้นเรียนแบบไม่มีชั้นเรียน (non-grade) เป็นการติดตาม ปรัชญาที่ว่า “ความเป็นเอกลักษณ์และความแตกต่างจากคนอื่นของเด็กแต่ละคนต้องได้รับพิจารณา ก่อนปัจจัยอื่นใดทั้งหมด” กล่าวคือ เป็นการจัดชั้นเรียนที่ยืดหยุ่นเน้นจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม กับรูปแบบและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน มีการประเมินผลที่สอดคล้องกับความเป็นเอกลักษณ์ และคุณค่าของผู้เรียนแต่ละคน วิธีการสอนอาจเปลี่ยนครูในช่วงระยะเวลาใดก็ได้โดยเน้นประโยชน์ที่ ตัวผู้เรียน

2.2.3 การจัดชั้นเรียนแบบรวมหลายชั้น (multi-grade) เป็นการ จัดชั้นเรียนตามปรัชญาที่ว่า “นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทั้งจากกลุ่มที่มีลักษณะเหมือนกันและแตกต่างกัน” การรวมหลายชั้นเป็นชั้นเดียวสามารถดำเนินการได้ทั้งการรวมหลายห้องเรียนในชั้นเดียวกัน และการ รวมหลายชั้นปีเป็นห้องเดียวกัน ซึ่งขณะนี้โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการในลักษณะนี้

2.2.4 การจัดชั้นเรียนแบบครูประจำชั้น (self-contained) เป็นการ จัดการชั้นเรียนที่ครูประจำชั้นดำเนินการสอนเพียงคนเดียว ซึ่งการจัดการเรียนในลักษณะนี้มีความ ยืดหยุ่นในด้านตารางเรียน สามารถจัดการเรียนรู้แบบหน่วยการเรียนรู้ หรือแยกเป็นรายวิชา ตามความ ต้องการของครูและความเหมาะสมของผู้เรียน

2.2.5 การจัดชั้นเรียนแบบครูประจำวิชา (departmentalized) เป็นการจัดชั้นเรียนที่ถูกกำหนดโดยตารางเรียนที่มีครูประจำวิชารับผิดชอบ ทำให้ตารางเรียนไม่ยืดหยุ่น เนื้อหาวิชาถูกแบ่งอย่างชัดเจน

2.2.6 การจัดชั้นเรียนแบบครูสอนเป็นทีม (team-teaching) เป็นการจัดชั้นเรียนที่มีครูผู้สอนมากกว่า 1 คน ที่รับผิดชอบร่วมกันในการจัดกิจกรรม กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและการประเมิน

ตอนที่ 3 การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self - contained Classroom)

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self-contained Classroom) ที่เป็นรูปแบบการจัดการชั้นเรียนที่ต่างประเทศใช้และประสบความสำเร็จ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสะท้อนแนวคิดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในส่วนนี้จะประกอบด้วยส่วนของ ความหมาย ประวัติความเป็นมา รูปแบบ ลักษณะ การนำการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวมาใช้ในการศึกษาพิเศษ และบทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น

3.1 ความหมายของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self -contained Classroom)

ความเป็นมาของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว มีที่มาจากการจัดการชั้นเรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นที่นิยมและแพร่หลายไปทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ค.ศ.1940 และได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว พบว่าส่วนใหญ่ใช้การจัดการชั้นเรียนแบบนี้และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่ง Tillman (1960) ได้อธิบายความเป็นมาไว้ว่า การจัดการชั้นเรียนแบบนี้เกิดจากการศึกษาและเป็นผลงานวิจัยเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว จะดำเนินการที่สอดคล้องกับพัฒนาการผู้เรียน โดยให้ครูเพียงคนเดียวสอนนักเรียนทุกวิชา Chiara (1960) อธิบายไว้ว่า จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีครูประจำชั้นที่รู้จักผู้เรียนรายบุคคล ไม่ทำให้เด็กแตกแยก ไม่ต่อว่า หรือประเมินค่าผู้เรียนต่ำ เมื่อผู้เรียนนั้นต้องเรียนในสิ่งที่ไม่ถนัดหรือทำงานไม่ได้ ครูจะทราบจุดเด่น-จุดด้อย ของผู้เรียนแต่ละคนจากผลของการทำงาน สร้างบรรยากาศการยอมรับว่าผู้เรียนทุกคนมีคุณค่า อีกทั้ง

บุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้อธิบายเพิ่มว่า การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว นั้นผู้เรียนจะได้รับการแนะแนวและชี้แนะเมื่อทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน จากครูเพียงคนเดียว ครูจะมีความรู้เกี่ยวกับเด็กและใช้ความรู้แนะนำเด็กทุกคนในห้องเรียน ซึ่งการจัดการชั้นเรียนแบบนี้ไม่ได้ส่งผลให้เด็กขาดการติดต่อกับครูท่านอื่นในโรงเรียนแต่อย่างใด ในส่วนของการเรียนการสอนนั้น สามารถนำเนื้อหาในส่วนที่ยากและมีความสอดคล้องมาสอนบูรณาการเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งสามารถสอนได้ยาวโดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา ซึ่งแตกต่างกับการเรียนแบบแบ่งแยกเป็นรายวิชาที่ไม่สามารถทำกิจกรรมข้างต้นได้ อีกทั้งการแบ่งแยกเป็นรายวิชานั้นทำให้เด็กคิดว่าเนื้อหานั้นแยกกัน โดยที่จริงแล้วควรจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน มากกว่าการเรียนเป็นรายวิชาที่แตกแยกกัน ซึ่งในประเทศไทย ส่วนของความหมายนั้นมีปริมาณข้อมูลอ้างอิงค่อนข้างจำกัดอย่างไรก็ดี ยศวีร์ สายฟ้า (2557) ได้อธิบายไว้ว่า แนวคิด Self-contained Classroom คือ การที่ครูประจำชั้นเพียงคนเดียวทำหน้าที่ในการสอนวิชาหลัก ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และสุขศึกษา ครูจะสามารถใช้เวลาเต็มที่กับผู้เรียนในแต่ละวัน เพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจเด็กในชั้นเรียนรายบุคคลได้เร็วขึ้น

3.2 ความเป็นมาของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว เป็นการจัดการชั้นเรียนที่มีความโดดเด่น ซึ่งมีอยู่ยาวนานในโรงเรียนประถมศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ก่อนปี ค.ศ. 1950 โดยการให้ครูเพียงคนเดียวทำการสอนทุกวิชารวมถึงจัดการชั้นเรียนตลอดทั้งวัน หรือในบางครั้งในบางรายวิชาที่ต้องการความชำนาญจะใช้ครูเฉพาะด้าน เช่น วิชาศิลปะ ดนตรี และพลศึกษา ซึ่งการจัดการชั้นเรียนที่ตรงข้ามกับการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว นั่นคือ การจัดให้มีครูสอนที่หลากหลายตามรายวิชา (departmentalization) ซึ่งทั้งสองรูปแบบนี้มีการโต้แย้งมานาน เริ่มตั้งแต่ในปี ค.ศ.1910-1929 ระบบครูสอนหลายคนได้รับความสนใจมาก ในปี ค.ศ.1930-1939 มีการแย้งว่าการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว นั้นดีกว่า จนถึงปี ค.ศ.1940-1949 มีโรงเรียนที่เปลี่ยนจากระบบครูสอนหลายคนเป็นคนเดียวและมีครูพิเศษมาสอนในบางวิชา แต่ในปี ค.ศ.1950-1959 มีการใช้ระบบครูสอนหลายคนเพิ่มขึ้นในชั้นเรียนที่สูงกว่า และจนถึงปี ค.ศ.1963 การใช้ระบบครูสอนหลายคนยังมีอยู่ในระดับประถมศึกษาอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก สาเหตุของการโต้แย้งระบบการ

จัดการชั้นเรียนทั้ง 2 รูปแบบนั้นเกิดจากข้อดีและข้อเสียของแต่ละรูปแบบ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึงความแตกต่างไว้มากมายผู้วิจัยจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

แต่สำหรับปัจจุบันพบว่ามีผู้นำหลักการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวมาใช้การศึกษาพิเศษ Grace (2016) ได้อธิบายไว้ว่า ด้วยธรรมชาติของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวที่กำหนดให้ครูประจำชั้นดูแลผู้เรียนไม่เกิน 20 คน นั้นเหมาะสมกับผู้เรียนมีความต้องการพิเศษ ซึ่งครูผู้สอนนั้นมีความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือและสามารถดูแลกลุ่มเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้ผู้เรียนได้รับการดูแลอย่างดีทั้งด้านพฤติกรรม การเรียนในวิชาที่มีเนื้อหา ยาก รวมถึงการอ่าน (บทพร้องทางด้านกรอ่าน) จากครูมากกว่าการเรียนร่วมในห้องเรียนปกติ ทำให้ปัจจุบันรูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวเป็นที่นิยมและถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงเตรียมพร้อมสำหรับกลุ่มเด็กออทิสติก

3.3 ข้อดี – ข้อเสีย ของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

การจัดการชั้นเรียนในแต่ละรูปแบบต่างมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไป ในที่นี้ผู้วิจัยได้รวบรวมจากนักการศึกษาได้แก่ Tillman (1960) และ Culyer (1984) ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนและสรุปเป็น ข้อดี – ข้อเสียไว้ดังนี้

ข้อดีของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

1. ครูสามารถนำเนื้อหาในวิชาที่สอดคล้องกันมาสอนพร้อมกันให้เข้าใจง่ายขึ้นได้ หรือจัดกิจกรรมบูรณาการ
2. ครูมีเวลาในการสอนมากขึ้นกรณีที่วิชานั้นๆ มีกิจกรรมที่ต้องใช้เวลา
3. ครูคนเดียวสามารถเข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนและทราบว่ามีจุดเด่นหรือจุดด้อยใด และสามารถแนะแนวทางพัฒนาได้เหมาะสมกับผู้เรียน
4. การประชุมระหว่างผู้ปกครองและครูผู้เป็นไปได้ง่าย ในที่นี้สามารถพูดคุยเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น พัฒนาการความฉลาด พัฒนาการในการโต้ตอบและเข้าหาสังคม และยังสามารถร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในขั้นต่อไปได้
5. ครูประจำชั้นและครูพิเศษสามารถทำงานร่วมกันสอนผู้เรียน การทำงานเป็นทีมสามารถทำให้ความสามารถของครูพิเศษนั้นออกมาได้มากที่สุด กิจกรรมพิเศษเช่น การร้องเพลง การ

จัดนิทรรศการ การทำโปรแกรมพิเศษ สามารถทำได้เมื่อมีครูที่มีความสามารถร่วมมือกับครูประจำชั้นในการทำกิจกรรมดังกล่าว

6. กิจกรรมที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนสามารถเข้าถึงได้ ในแต่ละห้องเรียนควรมีเวลาในการสอนส่วนที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหรือให้ผู้เรียนมีเวลาในการทำสิ่งที่สนใจ ครูที่รู้จักผู้เรียนดีจะสามารถเข้าถึงและแนะนำผู้เรียนให้ทำในกิจกรรมนั้นๆได้จะสามารถทำให้เกิดความสมดุลในหลักสูตรต่อศิษย์นั้นๆ

7. การใช้สื่อการสอนสามารถนำมาใช้ได้หลากหลายวิธีที่เห็นว่าเหมาะสมกิจกรรมที่ทำอยู่ เช่น หนังสือเรียนเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ ไม่เพียงแต่มีประโยชน์ในวิชาคณิตศาสตร์เท่านั้น แต่ยังใช้ในสอนทักษะการอ่านข้อความพิเศษ และแผนทีมนั้นไม่เพียงแต่ใช้ในการสอนภูมิศาสตร์แต่ยังใช้ในวิชาคณิตศาสตร์ได้ด้วย

8. เนื้อหาสามารถเรียนได้โดยไม่จำเป็นต้องโยงเข้ากับรายวิชาเฉพาะ เช่น การเรียนเกี่ยวกับ การอนุรักษ์และภูมิอากาศ สามารถเชื่อมกับการอ่าน วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้

9. แนวโน้มนักเรียนที่การอ่านหนังสือไม่ออกมีจำนวนลดลง

ข้อเสียของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

1. ถ้าผู้เรียนเจอครูประจำชั้นที่ไม่ดีต้องอยู่กับครูที่ไม่ดีไปทั้งปี อาจส่งผลเสียต่างๆต่อผู้เรียน

2. การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ครูจะต้องรับภาระหนักกว่าการจัดการชั้นเรียนแบบอื่น เช่น ครูต้องวางแผนและจัดเตรียมสื่อการสอนหลายวิชา

3.4 องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

ข้อมูลการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวที่ผู้วิจัยศึกษาจาก Tillman (1960) Chiara (1960) Koopman and Snyder (1958) Culyer (1984) และ Lobdell and Ness (1963) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเป็นองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. งานสอน คือ ครูประจำชั้นสอนวิชาหลัก วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา เพียงคนเดียว โดยนำวิชาที่ยากมาสอนให้เข้าใจง่ายขึ้นด้วย

การบูรณาการตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป โดยยึดการออกแบบกิจกรรมเหมาะสมกับพัฒนาการผู้เรียน การสอนในห้องที่ตนประจำชั้นทำให้สอนผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ทราบปัญหาด้านการเรียนของผู้เรียน รายบุคคล

2. งานประจำชั้น คือ การที่ครูอยู่กับผู้เรียนตลอดทั้งวัน ได้มีโอกาสสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน ฝึกมารยาทการปฏิบัติตนต่างๆ และดูแลสุขอนามัยของผู้เรียน ระหว่างอยู่โรงเรียนอย่างใกล้ชิด

3. งานการจัดการชั้นเรียน คือ การจัดห้องเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน รวมถึงการสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้

4. งานติดตามผู้เรียน คือ การที่ครูรู้จักผู้เรียนรายบุคคล ทราบจุดเด่นจุดที่ควรพัฒนาทุกด้านของผู้เรียนและติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อหาแนวทางดูแลผู้เรียนในทิศทางเดียวกัน

3.5 บทบาทหน้าที่ครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3

ครู เป็นบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งผู้ที่จะเป็นครูต้องผ่านกระบวนการเสริมสร้างความเป็นครูทั้งด้านความรู้ ทักษะต่างๆ จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถตามที่องค์กรวิชาชีพครูกำหนด จะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ รวมทั้งจะต้องประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ตามที่องค์กรวิชาชีพครูกำหนดไว้ตามมาตรา 53 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้พระราชทานพระบรมราโชวาทไว้ในหลายโอกาสเกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นครู ดังนี้

“...ผู้ที่เป็นครูอาจารย์นั้น ไซ้แต่ว่ามีความรู้ในทางวิชาการและในการสอนเท่านั้น ก็หาไม่จะต้องรู้จักอบรมเด็กทั้งในด้านศีลธรรมจรรยา และวัฒนธรรม รวมทั้งให้มีสำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ และในฐานะเป็นพลเมืองที่ดีของชาติต่อไปข้างหน้า การให้ความรู้หรือที่เรียกว่าการสอนนั้น ต่างกับการอบรม การสอนคือทำให้ความรู้แก่ผู้เรียน ส่วนการอบรมเป็นการฝึกจิตใจของผู้เรียนให้ซื่อซำจนติดเป็นนิสัย ขอให้ท่านทั้งหลายจงอย่าสอนแต่อย่างเดียว ให้อบรมความรู้ดังกล่าวมาแล้วด้วย ...” (พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตและนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในวันที่ 15 ธันวาคม 2503)

“...ผู้เป็นครูอย่างแท้จริง นับว่าเป็นบุคคลพิเศษ ต้องแม่เมตตาและเสียสละเพื่อความสำเร็จความก้าวหน้า และความสุขความเจริญของผู้อื่นอยู่ตลอดชีวิต ที่กล่าวดั่งนั้น ประการหนึ่ง

เพราะครูจำเป็นต้องมีความรักความสงสารศิษย์เป็นพื้นฐานทางจิตใจอยู่อย่างหนักแน่น จึงจะสามารถทนลำบาก ทนตรากตรำกายใจ อบรมสั่งสอน และแม้เคี่ยวเข็ญศิษย์ให้ตลอดรอดฝั่งได้ อีกประการหนึ่งจะต้องยอมเสียสละความสุขและประโยชน์ส่วนตัวเป็นอันมาก เพื่อมาทำหน้าที่ครู ซึ่งทราบกันอยู่ดีแล้วว่าไม่ใช่ทางที่จะแสวงหาความร่ำรวย ยศศักดิ์ หรืออำนาจ ความเป็นใหญ่แต่ประการหนึ่ง ประการใดให้แก่นั่นได้เลย ...”

(พระบรมราชาโชวาทในโอกาสที่คณะครูเข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ ณ ศาลาศิลป์ วันที่ 13 ตุลาคม 2520)

พระบรมราชาโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชข้างต้น ทำให้ทราบได้ว่า ครู ไม่ได้ทำแต่เพียงให้ความรู้ แต่ครูต้องอบรมปมนิสัยผู้เรียนเพื่อให้เจริญเติบโตและสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งก่อนที่ครูจะสอบบรรจุ ครูทุกคนต่างรู้หน้าที่ของตนว่า อาชีพครูไม่ใช่เพียงแค่การสอนหนังสือเท่านั้นเพราะคนที่เรียนจบคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ต่างได้ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมาแล้วทั้งสิ้น อาชีพครูมีหน้าที่ดูแลนักเรียนที่เปรียบเสมือนบุตรหลานของตน ตั้งแต่ทักษะวิชาการ รวมไปถึงทักษะการใช้ชีวิต ผู้วิจัยจึงนำเสนอหน้าที่ของครูประจำชั้น โดยยึดตามหลักการของ สุปราณี จิราณรงค์ (2556) ที่อธิบายว่า ครูส่วนใหญ่ต้องผ่านการเป็นครูประจำชั้นมาแล้วทั้งสิ้น ซึ่งงานประจำชั้นเป็นงานที่ครูจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นงานที่ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ งานสอน และ งานประจำชั้น

1. งานสอน ซึ่งครูประจำชั้น หรือ ประจำวิชาจะต้องดูแลนักเรียนและรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่ตนรับผิดชอบสอนที่ครูจะประสบความสำเร็จ และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสม เป็นต้น เพื่อมุ่งผลสำเร็จที่จะเกิดกับผู้เรียนอย่างแท้จริง ในการสอนแต่ละชั่วโมง แต่ละคาบ ครูควรสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและสิ่งที่ดีมีประโยชน์กับการดำเนินชีวิต อันจะเกิดทักษะชีวิตที่ดีในตัวของผู้เรียนไปตลอด ดังนั้นงานสอนไม่ควรเป็นเพียงการสอนหนังสือ สอนให้รู้เท่านั้น แต่ต้องให้เกิดการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างถูกต้องและถูกวิธี ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับนี้ ควรเป็นการหลอมรวมความรู้เพื่อการนำไปใช้อย่างแท้จริง

2. งานประจำชั้น เป็นงานที่ครูจะต้องให้ความสำคัญด้วย เพราะเป็นส่วนที่จะพัฒนานักเรียนให้พร้อมในทุกๆ ด้าน นอกจากความรู้ที่นักเรียนจะได้รับจากครูแล้ว ดังนี้

- 2.1 การดูแลสุขภาพกายใจ
- 2.2 การพัฒนาทักษะชีวิต
- 2.3 การเสริมความรู้ด้านต่าง ๆ
- 2.4 การเสนอความรู้ผ่านป้ายนิเทศ
- 2.5 การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน
- 2.6 การเตรียมห้องเรียน
- 2.7 การเตรียมงานให้นักเรียน
- 2.8 กิจวัตรของครูประจำชั้น
 - 2.8.1 การเข้าแถวเดินแถวของนักเรียนไปเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ
 - 2.8.2 การร้องเพลงชาติและสวดมนต์
 - 2.8.3 กิจกรรมออกกำลังกาย
 - 2.8.4 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในวันสำคัญต่าง ๆ
 - 2.8.5 กิจกรรมสนทนาตอนเช้า (Home Room)
 - 2.8.6 การเตรียมการสอน
 - 2.8.7 การมอบหมายให้นักเรียนทำงาน
 - 2.8.8 การจัดเตรียมนักเรียนชั้นชั้นใหม่ในปีการศึกษาต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้นข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปและสังเคราะห์บทบาทหน้าที่ที่ครูประจำชั้นในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ควรมีเพื่อให้การพัฒนาผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน คือ งานสอน อันประกอบด้วย การสอนวิชาการและทักษะชีวิต ด้วยวัยประถมศึกษาคือวัยแห่งการเรียนรู้ เหมาะแก่การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางวิชาการ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม ครูจะต้องรู้จักผู้เรียนรายบุคคล เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน อีกทั้งสามารถประยุกต์บูรณาการวิชาต่างๆ ที่มีเนื้อหาซับซ้อนให้เข้าใจง่ายขึ้น ในส่วนของการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ครูจะต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนอยู่เสมอว่าผู้เรียนมีนิสัยที่เด่นในเรื่องใด ต้องปรับปรุงเรื่องใด สามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ด้วยวิธีใด รวมถึงการออกแบบกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนทั้งห้องเรียน และงานสุดท้ายที่สำคัญคืองานประจำชั้นเรียน ที่ครูจะต้องปฏิบัติตั้งแต่วันเปิดภาคเรียนตลอดปีการศึกษา ครูมีหน้าที่ดูแลผู้เรียนตั้งแต่การจัดที่นั่งที่

เหมาะสม การสร้างกฎกติกาในห้องเรียน การคุมชั้นเรียน การรับประทานอาหารกลางวัน การแปรงฟัน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การแนะแนว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 พึงได้รับการดูแลและพัฒนาจากครูประจำชั้น

ตอนที่ 4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นพบว่าม้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในประเทศไทยและต่างประเทศจำกัดมาก ผู้วิจัยจึงขอประมวลงานวิจัยที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว โดยใช้คำสำคัญ (Key Word) ที่สะท้อนลักษณะสำคัญของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว และนโยบายทางการศึกษา ดังนี้

นิติธา วิจิตรจันทร์ (2548) ได้ศึกษาความต้องการของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลยในการพัฒนาบุคลากร กลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย ปีการศึกษา 2543 จำนวน 367 คน โดยใช้แบบสอบถามวัดความต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการ ธุรการ กิจกรรมนักเรียน และความสัมพันธกับชุมชน จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านวิชาการ ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านความสัมพันธกับชุมชน และด้านธุรการ และมีรายละเอียดคือ ในด้านวิชาการ ต้องการให้ศึกษานิเทศก์เข้ามามีเทศมากกว่าสั่งการให้ครูปฏิบัติ ด้านธุรการ ไม่ต้องการให้ครูสายผู้สอนเข้ามาเกี่ยวข้องกับงานธุรการ ส่วนด้านกิจกรรมนักเรียน การจัดกิจกรรมเสริมให้นักเรียนต้องเป็นกิจกรรมที่เด็กสนใจจริงๆ ด้านความสัมพันธกับชุมชน ในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ระดับโรงเรียนต้องจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ระดับห้องเรียน ต้องให้ชุมชนมาร่วมประชุมกับคณะครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการออกแบบพัฒนาโรงเรียน

บุญกรอง เจริญทอง (2544) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้ 5 เทคนิควิธี คือ เกม การเรียนแบบร่วมมือ การตั้งคำถามนำ การอภิปรายกลุ่มและสถานการณ์จำลอง มาผสมผสานกันในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอน กลุ่มประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองรี ปีการศึกษา 2543 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมประกอบด้วย

แบบสอบวัดทักษะการคิดคำนวณ แบบสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา แบบประเมินคุณลักษณะและทักษะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนในทุกพฤติกรรมที่มุ่งวัด และผู้เรียนมีความชอบและอยากเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น

เต็มสิริ ตีกลาง (2548) ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามเสนนอก กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนที่มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยน้อย จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบของวิลคอกซ์และ แมนวิทนีย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แน่งน้อย ผ่องศิริ (2550) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูประถมศึกษาในเครือข่ายสงฆมณฑลกรุงเทพฯ กลุ่มตัวอย่างคือครูประถมศึกษาในเครือข่ายสงฆมณฑลกรุงเทพฯ 34 โรงเรียน จำนวน 350 คน โดยได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบเลือกตอบและแบบมาตราประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1. ครูประถมศึกษาเอกชน มีระดับปัญหาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. ประสบการณ์การสอนที่ต่างกันมีปัญหาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในด้านการวัดและประเมินผล 3. ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มีปัญหาในด้านการเรียนการสอนทั้ง ด้านการเตรียมการสอน ด้านการเรียนการสอน และด้านวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วนิดา ประคัลภ์กุล (2558) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้ครูประถมศึกษาที่สอนไม่ตรงวิชาเอก ระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยแบ่งการวิจัยเป็น 2 ระยะ ในระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 357 คน ได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย และสถิติเชิงสรุปอ้างอิง ในระยะที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ตัวอย่างคือครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาที่ได้จากการเก็บข้อมูลในระยะที่ 1 จำนวน 10 คน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ผู้สอนสาขาประถมศึกษา นักวิชาการจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือวิจัย คือแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. โรงเรียนประถมศึกษา มีสภาพการใช้ครู 3 ลักษณะ ได้แก่ การมอบหมายงานสอนที่ตรงวิชาเอกเพียงอย่างเดียว ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาคือการมอบหมายงานสอนที่ครูต้องสอนทั้งตรงและไม่ตรงวิชาเอก คิดเป็นร้อยละ 34.5 และการมอบหมายงานสอนที่ไม่ตรงวิชาเอกของครูเพียงอย่างเดียวมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.9 แต่เมื่อพิจารณาถึงจำนวนครูที่ได้รับมอบหมายให้สอนไม่ตรงวิชาเอกในทุกลักษณะ พบว่ามีครูที่สอนไม่ตรงวิชาเอกคิดเป็นร้อยละ 59.38
2. การเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในตนเองของครูพบว่าครูที่สอนตรงวิชาเอกและสอนไม่ตรงวิชาเอกมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถในตนเองของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การสอนไม่ตรงวิชาเอกมีผลต่อการรับรู้ความสามารถในตนเองของครูด้านการสอน คือ ครูขาดความมั่นใจในเนื้อหา ครูไม่รู้ว่าเนื้อหาใดที่นักเรียนเข้าใจยาก ขาดเทคนิคการสอน มีการสอนที่ไม่หลากหลาย และขาดวิธีการประเมินนักเรียนที่เหมาะสม

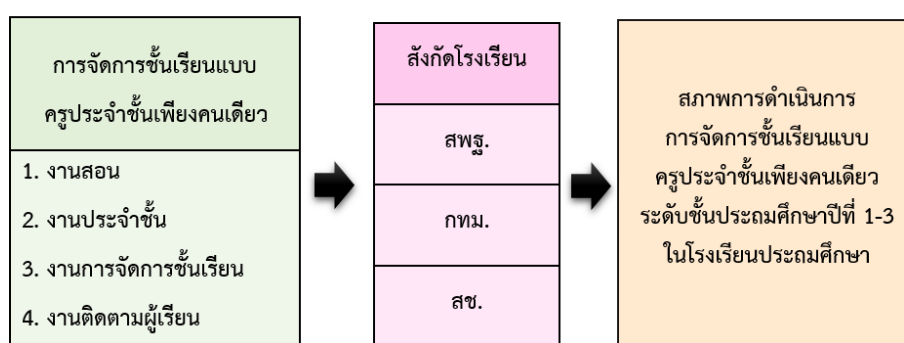
ยศวีร์ สายฟ้า (2558) ได้ศึกษาเป้าหมายของการประถมศึกษาสำหรับประเทศไทย ภายหลังจากปี ค.ศ. 2015 โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบผสมประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยผู้ให้ข้อมูลคือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาประถมศึกษา และ กลุ่มตัวอย่างจากครูประถมศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก 77 โรงเรียนทั่วประเทศตามลำดับการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า เป้าหมายของการประถมศึกษาสำหรับประเทศไทย ภายหลังจากปี ค.ศ. 2015 มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานทางวิชาการและการพัฒนาพื้นฐานด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งพบว่าครูส่วนใหญ่มีความพร้อมในการปฏิบัติการสอนตามเป้าหมายของการประถมศึกษาและหลักการจัดการประถมศึกษาสำหรับประเทศไทยภายหลังจากปี ค.ศ. 2015 อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก และมีระดับการปฏิบัติการสอนตามเป้าหมายของการประถมศึกษาและหลักการจัดการประถมศึกษาสำหรับประเทศไทยภายหลังจากปี ค.ศ. 2015 อยู่ในระดับบางครั้งถึงบ่อยครั้ง

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตเยาวชน (2558) ได้เสนอผลการวิจัยเชิงสำรวจกิจกรรมภายนอกชั้นเรียนที่กระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อสะท้อนสถานการณ์การทำงานของครูภายใต้ระบบการศึกษาไทย พบว่า กิจกรรมที่ครูต้องปฏิบัติ นอกเหนือการสอนที่ใช้เวลามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. การประเมินของหน่วยงานภายนอกเฉลี่ย 43 วัน 2. การแข่งขันทางวิชาการ 29 วัน และ 3. การอบรมจากหน่วยงานภายนอก 10 วัน และจากการสำรวจความคิดเห็นของครูเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนในห้องเรียน พบว่า อยากให้คืนครูสู่ห้องเรียน ลดภาระการประเมินด้านเอกสาร และลดภาระงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อสรุปและความสำคัญของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวว่าเป็นรูปแบบการจัดการชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตามพัฒนาการของผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการประถมศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยสนใจศึกษาว่า สภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนประถมศึกษานั้นมีอยู่หรือไม่และถ้ามีนั้นมีสภาพเป็นอย่างไร ซึ่งแนวคิดในการวิจัยดังกล่าวสรุปได้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียน ประถมศึกษา” ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ศึกษา
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียน ประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ (1) เพื่อศึกษาจำนวนและสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และ (2) เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้แบบแผนการวิจัย ในลักษณะของการวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ นำแบบสอบถามที่สร้าง มาเก็บข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย IBM SPSS

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยลักษณะของการวิจัยแบบนี้ผู้วิจัยจึงกำหนด ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียน 3 สังกัดในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียน 3 สังกัด ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 80 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกโรงเรียนตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่พิเศษ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 120 คน เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนที่มีจำนวน 120-600 คน เป็นโรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนที่มีจำนวนตั้งแต่ 600 – 1,500 คน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนที่มีจำนวนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไปเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

2. ผู้วิจัยทำการสุ่มโรงเรียนแต่ละขนาดแบบยกกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยสุ่มมาจำนวน ร้อยละ 10 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ได้ 80 โรงเรียน ดังตารางที่ 3.1

3. เมื่อได้จำนวนโรงเรียนแล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อกำหนดโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 3.2 ซึ่งในแต่ละโรงเรียน ประกอบด้วยครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนละ 3 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 240 คน ดังตารางที่

3.1

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาด โรงเรียน	สพป. กทม		สช		กทม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
เล็ก	1	1	63	6	39	4
กลาง	18	2	253	25	151	15
ใหญ่	16	2	100	10	91	9
ใหญ่พิเศษ	2	1	16	2	32	3
รวม	37	6	432	43	313	31

ตาราง 3.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ครูประจำชั้น 1 คน	ครูประจำชั้น 1 คน	ครูประจำชั้น 1 คน
จำนวน ครูประจำชั้น 3 คน / โรงเรียน		

ตาราง 3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาด โรงเรียน	จำนวน					
	สพป (รร.)	สช (รร.)	กทม (รร.)	รวม (รร.)	แบบสอบถาม (ฉบับ) ส่ง	แบบสอบถาม (ฉบับ) ได้รับคืน
เล็ก	1	4	6	11	33	27
กลาง	2	15	25	42	126	120
ใหญ่	2	9	10	21	63	54
ใหญ่พิเศษ	1	3	2	6	18	15
รวม	6	43	31	80	240	216

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 72 โรงเรียน จากทั้งหมด 80 โรงเรียน และหากพิจารณาตามจำนวนครู ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากครู 216 คน จากทั้งหมด 240 คน ดังนั้นจึงคิดเป็นร้อยละ 90 จากครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

3. ตัวแปรที่ศึกษา

งานวิจัยนี้ได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษา คือ การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว (Self-contained Classroom) กล่าวคือ การที่ครูประจำชั้นทำหน้าที่สอนวิชาหลัก ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และ สุขศึกษา เพียงคนเดียวโดยครูประจำชั้นสามารถนำเนื้อหาในวิชาที่สอดคล้องมาสอนให้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น โดยการบูรณาการวิชาต่างๆ อีกทั้งครูประจำชั้นสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามเนื้อหาของกิจกรรม ใช้เวลาเต็มที่กับผู้เรียนในแต่ละวันเพื่อเรียนรู้ผู้เรียนซึ่งผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับครูประจำชั้นได้เร็วขึ้น ทำให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียน รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดระเบียบและประสานงานต่างๆ อย่างเบ็ดเสร็จ เบ็ดเสร็จ ซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน ดังนี้ (1) งานสอน (2) งานประจำชั้น (3) การจัดการชั้นเรียน และ (4) การติดตามผู้เรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ที่ใช้แบบสอบถามในการวิจัย โดยมีรายละเอียดของแบบสอบถามดังนี้

ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามเพื่อใช้ในการศึกษาสภาพการจัดการชั้นเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) และคำถามปลายเปิด โดยโครงสร้างของเนื้อหาในแบบสอบถามนั้นประกอบด้วย 3 ส่วน โดยแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย ข้อคำถามที่เป็นคำถามแบบเลือกตอบและแบบปลายเปิด จำนวน 18 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา วิชาเอกที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ขนาดโรงเรียน สังกัดของโรงเรียน ผลการประเมินโรงเรียน จำนวนนักเรียนในห้องเรียนที่ประจำชั้น ระดับชั้นที่สอน วิชาที่สอน จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ห้องพักครู จำนวนชั่วโมงที่ว่าง ภาระงานที่ทำในชั่วโมงว่าง ภาระงานอื่นๆ การอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ประกอบด้วยข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบจำนวน 60 ข้อ ที่มีสาระเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว โดยแบ่งเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ งานสอน งานประจำชั้น การจัดการชั้นเรียน และการติดตามผู้เรียน โดยมีโครงสร้างเนื้อหาดังตารางที่ 3.4

ตาราง 3.4 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม

หัวข้อ	คำสำคัญ (Key Concept)	จำนวนข้อ
1. งานสอน	1. การสอนวิชาหลักโดยครูประจำชั้น (วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา) เพียงคนเดียว 2. การสอนแบบบูรณาการตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไปในคาบเดียว 3. การสอนระเบียบวินัย 4. การออกแบบกิจกรรมเหมาะสมกับพัฒนาการผู้เรียน 5. ทราบปัญหาด้านการเรียนของผู้เรียนรายบุคคล 6. การสอนผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง	23
2. งานประจำชั้น	1. งานธุรการชั้นเรียน 2. การดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด	20
3. การจัดการชั้นเรียน	1. การจัดห้องเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน	7
4. การติดตามผู้เรียน	1. การรู้จักผู้เรียนรายบุคคล 2. การติดต่อกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ	10
รวม		60

ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามจากการสังเคราะห์เนื้อหาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ซึ่งเป็นข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบประเมินในลักษณะของ Likert-Scale 5 ระดับ ได้แก่

น้อยที่สุด (ระดับคะแนนเท่ากับ 1) น้อย (ระดับคะแนนเท่ากับ 2) ปานกลาง (ระดับคะแนนเท่ากับ 3) มาก (ระดับคะแนนเท่ากับ 4) และมากที่สุด (ระดับคะแนนเท่ากับ 5)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่คาดหวัง จำนวน 1 ข้อ

ในส่วนของขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีการกำหนดนิยามของตัวเองแปรที่ศึกษา

2. ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามแล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ

3. นำแบบสอบถามสภาพการจัดการชั้นเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการชั้นเรียน และด้านประถมศึกษา ด้านละ 1 ท่าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา รวมถึงการใช้ภาษาในการสื่อความหมาย จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยในการตรวจสอบคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญ มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

หลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการเรียบร้อยแล้วจึงนำผลมาคำนวณหาค่าดัชนี IOC ซึ่งมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนการตรวจสอบข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) คือค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะสามารถแสดงได้ว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามที่ต้องการวัด และมีความถูกต้องเหมาะสมที่จะนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ศิริชัย กาญจนวาสี (2552)

การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/จุดประสงค์ในแบบสอบถาม จำนวน 60 ข้อ ผลปรากฏว่าดัชนีความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/จุดประสงค์ในแบบสอบถามมีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.67 -1.00 ในทุกข้อคำถาม ซึ่งหมายความว่าข้อคำถามสามารถวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/จุดประสงค์ รายละเอียดดังตารางที่ 3.5

ตาราง 3.5 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

ข้อคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
	งานสอน				
1.	ครูเน้นสอนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1	1	1	1.0
2.	มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป	1	1	1	1.0
3.	ครูสอนเพิ่มเติมเน้นเรื่อง que ผู้เรียนไม่เข้าใจ	1	1	1	1.0
4.	มีการจัดการเรียนการสอนแยกเป็นรายวิชา	1	1	1	1.0
5.	ครูสอนทักษะที่สำคัญแก่ผู้เรียน เช่น การอ่าน เขียน คิดเลข	1	1	1	1.0
6.	ครูจัดกิจกรรมที่นอกเหนือจากวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมร้องเพลงประกอบทำเดิน การทำอาหาร ปลูกต้นไม้	1	1	1	1.0
7.	ครูปรับพฤติกรรมผู้เรียนโดยใช้หลักจิตวิทยา	1	1	1	1.0

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
8. ครูทราบว่าผู้เรียนในห้องประจำชั้นคนใดมีปัญหาในการเรียน (การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น)	1	1	1	1.0
9. ครูติดตามและแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนโดยสอนซ่อมเสริม (การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น)	1	1	1	1.0
10. ครูทราบว่าผู้เรียนคนใดมีงานค้าง	1	1	1	1.0
11. ครูติดตามการส่งการบ้าน ส่งงาน ทุกครั้งทุกวิชา	1	1	1	1.0
12. ครูสอนระเบียบวินัยสอดแทรกแก่ผู้เรียนในคาบเรียน	1	1	1	1.0
13. ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างยืดหยุ่น	1	1	1	1.0
14. ครูออกแบบเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก	1	1	1	1.0
15. ครูออกแบบกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	1	1	1	1.0
16. ครูออกแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในแต่ละวันที่หลากหลาย	1	1	1	1.0
17. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน	1	1	1	1.0
18. ออกแบบกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักวางแผนลงมือทำ และประเมินงานด้วยตนเอง	1	1	1	1.0
19. ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	1	1	1	1.0
20. ครูใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	1	1	1	1.0
21. ครูใช้สื่อที่สอดคล้องส่งเสริมทั้งพัฒนาการกับความสนใจของผู้เรียน	1	1	1	1.0

ข้อคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
22.	ครูสร้างสื่อที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองรอบห้องเรียน	1	1	1	1.0
23.	ครูจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระ เล่นเป็นกลุ่ม เล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ร้องเพลง เล่นเครื่องดนตรีง่ายๆ	1	1	1	1.0
งานประจำชั้น					
24.	ครูอยู่ประจำชั้นเรียนกับผู้เรียนทั้งวัน	1	1	1	1.0
25.	ครูสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนได้ตลอดทั้งวัน	1	1	1	1.0
26.	ครูดูแลการรับประทานอาหารกลางวันอย่างใกล้ชิด	1	1	1	1.0
27.	ครูตรวจสภาพอาหารกลางวันของผู้เรียนทุกคน	1	1	1	1.0
28.	ครูช่วยฝึกนักเรียนที่ไม่ชอบรับประทานอาหาร เช่น ผัก นม หมู	1	1	1	1.0
29.	ครูให้ผู้เรียนรับประทานอาหารตามที่นักเรียนชอบ	1	1	0	0.67
30.	ครูฝึกมารยาทในการรับประทานอาหารให้แก่ผู้เรียน	1	1	1	1.0
31.	ครูปล่อยให้ผู้เรียนรับประทานอาหารเองโดยไม่ได้ควบคุม	1	1	0	0.67
32.	ครูดูแลสุขอนามัยของผู้เรียน เช่น การแปรงฟัน การล้างมือ	1	1	1	1.0
33.	ครูตรวจสุขภาพผู้เรียนทุกวัน เช่น อาการป่วย หน้า มือ ผม	1	1	1	1.0
34.	ครูปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เรียน	1	1	1	1.0
35.	ครูสอนการปฏิบัติตนในกิจกรรมหน้าเสาธง เช่น การร้องเพลงชาติ การสวดมนต์	1	1	0	0.67
36.	ครูฝึกมารยาทแก่ผู้เรียนทุกวัน เช่น การแสดงความเคารพ	1	1	1	1.0

ข้อคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
37.	ครูทำกิจกรรมสนทนาตอนเช้า (Home Room) ทุกวัน	1	1	1	1.0
38.	ครูปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักอย่างเท่าเทียมกัน	1	1	1	1.0
39.	ครูฝึกให้ผู้เรียนทำความสะอาดห้องเรียน	1	1	1	1.0
40.	ครูจัดเวรทำความสะอาดห้องเรียน	1	1	1	1.0
41.	ครูตรวจการแต่งกายของผู้เรียนทุกวัน	1	1	1	1.0
42.	ครูสำรวจการมาโรงเรียนของผู้เรียนทุกวัน	1	1	1	1.0
43.	ครูตรวจความพร้อมของอุปกรณ์การเรียนของผู้เรียนทุกวัน	1	1	1	1.0
การจัดการชั้นเรียน					
44.	ครูจัดห้องเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน	1	1	1	1.0
45.	ครูจัดมุมเสริมต่างๆ ในห้องเรียน	1	1	1	1.0
46.	ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนทุกคน	1	1	1	1.0
47.	ครูปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตสาธารณะโดยการทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน	1	1	1	1.0
48.	ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนมีบทบาทในการทำความดี	0	1	1	0.67
49.	ครูสร้างบรรยากาศให้ห้องเรียนให้อบอุ่น	1	1	1	1.0
50.	ครูจัดชั้นเรียนที่สร้างเสริมประชาธิปไตย เช่น การออกเสียงแสดงความคิดเห็น	1	1	1	1.0
การติดตามผู้เรียน					
51.	ครูมีทัศนคติที่ดีกับครอบครัวของผู้เรียนทุกคน	1	1	1	1.0
52.	ครูติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองผ่านสมุดจดการบ้าน หรือ ทางโทรศัพท์	1	1	1	1.0
53.	ครูติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน	1	1	0	0.67
54.	ครูร่วมมือวางแผนแก้ไขปัญหาผู้เรียนกับผู้ปกครอง	1	1	1	1.0

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
55. ครูรู้จักภูมิหลัง วัฒนธรรมครอบครัวของผู้เรียนรายบุคคล	1	1	1	1.0
56. ครูรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านระดับสติปัญญา ความสามารถ พัฒนาการด้านต่างๆ และความพร้อมในการเรียนรู้	1	1	1	1.0
57. ครูทราบจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนทุกคน	1	1	1	1.0
58. ครูทราบว่าผู้เรียนหยุดเรียนด้วยสาเหตุใด	1	1	1	1.0
59. ครูทราบว่าผู้เรียนมีโรคประจำตัวใดบ้าง	1	1	1	1.0
60. ครูเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกภาคเรียน	1	1	1	1.0

4. นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมมากขึ้น จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง จนแบบวัดมีความถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ โดยการหาความเที่ยงเบนแบบสอดคล้องภายใน (Measure of Internal Consistency) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเที่ยงสำหรับเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปใช้ทดลองใช้กับครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริง ผลการทดลองเครื่องมือพบว่าค่าความเที่ยงเบนแบบสอดคล้องภายในของแบบสอบถามเท่ากับ .68 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดประชากรที่จะศึกษาและดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 240 คน

2. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางโทรศัพท์ทั้งหมด 80 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

3. จัดทำหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 1 ฉบับ จัดทำแบบสอบถามสำหรับครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนละ 3 ชุด และซองเปล่าปิดผนึกอากรแสตมป์จำหน่ายซองถึงผู้วิจัยเพื่อให้โรงเรียนส่งแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 1 ซอง สำหรับ 80 โรงเรียน

4. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยไปให้โรงเรียนทางไปรษณีย์ ทั้งหมด 80 โรงเรียน โดยกำหนดระยะเวลา 1 เดือน

5. ดำเนินการติดตามแบบสอบถามโดยโทรศัพท์ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อผ่านไป 3 สัปดาห์

6. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 72 โรงเรียน จาก 80 โรงเรียน และหากพิจารณาตามจำนวนครู ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากครู 216 คน จาก 240 คน คิดเป็นร้อยละ 90

7. นำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการทำวิจัย IBM SPSS แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถาม

แบบสอบถามตอนที่ 1 -3 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว รวมถึงการแสดงข้อคิดเห็น ผู้วิจัยนำเสนอในรูปความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในลักษณะตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มต่างๆ

ในแบบสอบถามตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้เลือกทดสอบและเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มต่างๆ ซึ่งสถิติที่ใช้คือ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variances: ANOVA)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาจำนวนและสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และ (2) เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานสอน

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานประจำชั้น

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการชั้นเรียน

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการติดตามผู้เรียน

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่คาดหวัง

ส่วนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามจากครูจำนวนทั้งสิ้น 216 คน ในตาราง 4.1 ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลพื้นฐาน ตามที่ผู้วิจัยศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา วิชาเอก ที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ขนาดโรงเรียน สังกัดของโรงเรียน ผลการประเมินโรงเรียน จำนวนนักเรียนในห้องเรียนที่ประจำชั้น ระดับชั้นที่สอน วิชาที่สอน จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ห้องพักครู จำนวนชั่วโมงที่ว่าง ภาระงานที่ทำในชั่วโมงว่าง ภาระงานอื่นๆ การอบรมการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการ และความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

สถานภาพของครูประจำชั้นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 93.5 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 6.5

ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมามีอายุระหว่าง 31-35 ปี และ ต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.1 และ 15.3 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือมีอายุระหว่าง 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.8

ด้านวุฒิการศึกษาครูประจำชั้นส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมาคือระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 23.1 และน้อยที่สุดคือต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.2

ด้านวิชาเอก/สาขาวิชาที่จบการศึกษา ครูประจำชั้นส่วนใหญ่จบการศึกษาจากสาขาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมาเป็นสาขาประถมศึกษา ภาษาไทย และสังคมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.8 10.7 และ 9.7 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ สาขาปฐมวัย คิดเป็นร้อยละ 1.9

ด้านประสบการณ์ในการสอนครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมาคือมีประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี 11-15 ปี และ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.7 14.8 และ 12.5 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ในการสอน 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 12

ในส่วนของคุณภาพโรงเรียนนั้น ครูประจำชั้นส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาคือโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 23.6 และ 12.5 และน้อยที่สุดคือโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 6.9

สำหรับสังกัดของโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในสังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาเป็นสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และ 6.9 ตามลำดับ

โรงเรียนส่วนใหญ่มีผลการประเมินโรงเรียนจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สมศ.) ครั้งล่าสุดอยู่ในระดับ ดี คิดเป็นร้อยละ 63 และระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 37

จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนนั้น ส่วนใหญ่มีนักเรียนจำนวน 31-40 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาเป็นจำนวน 21-30 คน 10-20 คน และ 41 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.5 13.4 และ 6.5 ตามลำดับ น้อยที่สุดคือมีนักเรียนต่อห้องเรียนไม่เกิน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

วิชาที่สอนครูส่วนใหญ่สอนวิชาภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 74.1 รองลงมาสอนวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาอื่นๆ (พละ การงานฯ ศิลปะ เป็นต้น) คิดเป็นร้อยละ 67.1 และ 41.7 ตามลำดับ

สำหรับครูที่สอนวิชาหลักในห้องที่ประจำชั้นคิดนั้นมีเพียงร้อยละ 14.4 นอกนั้นครูจะสอน เพียงวิชาเดียวหรือสอน 2 วิชา หรือสอนในแบบอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 85.6

ในส่วนของห้องพักครู ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีห้องพักครูอยู่ในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.6 นอกนั้นในมีห้องพักครูอยู่นอกห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 32.4

สำหรับจำนวนชั่วโมงที่ครูว่างและนั่งทำงานอยู่ในห้องเรียนที่ประจำชั้นต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่มี ชั่วโมงว่าง 5 – 10 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาคือ 11 – 15 ชั่วโมง และ 16 – 20 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 11.6 และ 5.6 ตามลำดับ น้อยที่สุดคือครูที่ไม่มีชั่วโมงว่าง คิดเป็นร้อยละ 4.6

ซึ่งส่วนใหญ่มีภาระงานที่ทำในชั่วโมงว่าง คือตรวจการบ้าน คิดเป็นร้อยละ 95.8 รองลงมาคือ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ธุรการในชั้นเรียน และช่วยครูท่านอื่นดูแลนักเรียนของตน คิดเป็นร้อย ละ 75 72.7 และ 46.3 ตามลำดับ น้อยที่สุดคือภาระงานอื่นๆ (ธุรการโรงเรียน บัญชีอาหารกลางวัน งานบริหาร ตักอาหารให้นักเรียน ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ 21.8

สำหรับภาระงานอื่นๆ ที่นอกเหนือจากงานสอนและงานประจำชั้น ส่วนใหญ่คือทำงานกลุ่ม งานวิชาการ (เช่น เอกสารวัดประเมินผล หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ปรับปรุงหลักสูตร จัด อบรมครู นิเทศครูภายในโรงเรียน เป็นต้น) คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ งานอื่นๆ (เช่น ธุรการ โรงเรียน โครงการเงินทองของมีค่า โครงการโตไปไม่โกง จำหน่ายสินค้าในสหกรณ์โรงเรียน จัดซื้อของ

ขายในโรงเรียน เป็นต้น) กลุ่มงานพัสดุและการเงิน และกลุ่มงานบริหารทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 31.2 และ 20.4 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ กลุ่มงานบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 12

ในด้านของการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ครูที่ผ่านการอบรม คิดเป็นร้อยละ 90.7 และไม่เคยได้รับการอบรม คิดเป็นร้อยละ 9.3

สำหรับความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมา มีความรู้เรื่องพัฒนาการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37 และน้อยที่สุดคือ มีความรู้เรื่องพัฒนาการเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของครูทุกสังกัด จำแนกข้อมูลตามสถานภาพ

รายการ	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	14	6.5
หญิง	202	93.5
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	33	15.3
31-35 ปี	39	18.1
36-40 ปี	27	12.5
41-45 ปี	28	13
46-50 ปี	19	8.8
50 ปีขึ้นไป	70	32.4
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	3.2
ปริญญาตรี	159	73.6
ปริญญาโท	50	23.1

รายการ	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
4. วิชาเอก/สาขาวิชาที่จบการศึกษา		
ปฐมวัย	4	1.9
ประถมศึกษา	47	21.8
คณิตศาสตร์	9	4.2
วิทยาศาสตร์	15	6.9
ภาษาไทย	23	10.7
สังคมศึกษา	21	9.7
อื่นๆ	97	44.9
5. ประสบการณ์ในการสอน		
1-5 ปี	48	22.2
6-10 ปี	34	15.7
11-15 ปี	32	14.8
16-20 ปี	18	8.3
21-25 ปี	27	12.5
26-30 ปี	26	12
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	31	14.4
6. ขนาดโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	27	12.5
ขนาดกลาง	123	56.9
ขนาดใหญ่	51	23.6
ขนาดใหญ่พิเศษ	15	6.9
7. สังกัดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน		
สพฐ. (สพป. กทม.)	15	6.9
กทม.	133	61.6
สช.	68	31.5

รายการ	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
8. ผลการประเมินโรงเรียนจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ครั้งล่าสุด		
ดีมาก	80	37
ดี	136	63
9. จำนวนนักเรียน		
ไม่เกิน 10 คน	9	4.2
10-20 คน	29	13.4
21-30 คน	81	37.5
31-40 คน	83	38.4
41 คนขึ้นไป	14	6.5
10. วิชาที่สอน		
คณิตศาสตร์	145	67.1
วิทยาศาสตร์	63	29.2
ภาษาไทย	160	74.1
สังคมศึกษา	83	38.4
อื่นๆ	90	41.7
11. ลักษณะการสอน		
สอนวิชาหลักในห้องที่ประจำชั้น	31	14.4
อื่นๆ	185	85.6
12. จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		
5 – 10 ชั่วโมง	11	5.1
11 – 15 ชั่วโมง	23	10.6
16 – 20 ชั่วโมง	182	84.3

รายการ	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
13. ห้องพักครู		
ในห้องเรียน	146	67.6
นอกห้องเรียน	70	32.4
14. จำนวนชั่วโมงที่ว่างและนั่งทำงานอยู่ในห้องเรียนที่ ประจำชั้นต่อสัปดาห์		
5 – 10 ชั่วโมง	169	78.3
11 – 15 ชั่วโมง	25	11.6
16 – 20 ชั่วโมง	12	5.6
ไม่มีชั่วโมงว่าง	10	4.6
15. ภาระงานที่ทำในชั่วโมงว่าง		
ตรวจการบ้าน	207	95.8
ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	162	75
ช่วยครูท่านอื่นดูแลนักเรียนของตนเอง	100	46.3
ทำงานธุรการในชั้นเรียน	157	72.7
ประชุม	77	35.6
อื่นๆ	47	21.8
16. ภาระงานอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอน / งานประจำชั้น		
กลุ่มงานบริหารทั่วไป	44	20.4
กลุ่มงานวิชาการ	94	43.5
กลุ่มงานพัสดุและการเงิน	57	26.4
กลุ่มงานบุคลากร	26	12
อื่นๆ	67	31
ไม่มีภาระงานอื่นๆ	26	12

รายการ	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
17. ผ่านการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ		
เคย	196	90.7
ไม่เคย	20	9.3
18. มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก		
มาก	80	37
ปานกลาง	131	60.6
เล็กน้อย	5	2.3
ไม่มี	0	0

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานสอน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านการสอน ดังตาราง 4.2 มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) โดยการปฏิบัติสูงที่สุด คือ ครูทราบว่าผู้เรียนในห้องประจำชั้นคนใดมีปัญหาในการเรียน (การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น) มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมาคือ ครูสอนทักษะที่สำคัญแก่ผู้เรียน เช่น การอ่าน เขียน คิดเลข และ สอนระเบียบวินัยสอดแทรกแก่ผู้เรียนในคาบเรียน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และต่ำที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมที่นอกเหนือจากวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมร้องเพลงประกอบท่าเต้น การทำอาหาร ปลูกต้นไม้ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 3.64$)

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียนแบบ
ครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านงานสอน จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ครูเน้นสอนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.25	0.58	มาก
2. มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป	3.95	0.88	มาก
3. ครูสอนเพิ่มเติมเน้นเรื่อง que ผู้เรียนไม่เข้าใจ	4.28	0.61	มาก
4. มีการจัดการเรียนการสอนแยกเป็นรายวิชา	4.51	0.71	มากที่สุด
5. ครูสอนทักษะที่สำคัญแก่ผู้เรียน เช่น การอ่าน เขียน คิดเลข	4.61	0.58	มากที่สุด
6. ครูจัดกิจกรรมที่นอกเหนือจากวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมร้องเพลงประกอบทำเต๋น การทำอาหาร ปลูกต้นไม้	3.64	0.85	มาก
7. ครูปรับพฤติกรรมผู้เรียนโดยใช้หลักจิตวิทยา	4.10	0.65	มาก
8. ครูทราบว่าผู้เรียนในห้องประจำชั้นคนใดมีปัญหาในการเรียน (การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น)	4.67	0.50	มากที่สุด
9. ครูติดตามและแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนโดยสอนซ่อมเสริม (การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น)	4.38	0.59	มาก
10. ครูทราบว่าผู้เรียนคนใดมีงานค้าง	4.55	0.61	มากที่สุด
11. ครูติดตามการส่งการบ้าน ส่งงาน ทุกครั้งทุกวิชา	4.41	0.67	มาก
12. ครูสอนระเบียบวินัยสอดแทรกแก่ผู้เรียนในคาบเรียน	4.61	0.53	มากที่สุด
13. ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างยืดหยุ่น	4.13	0.66	มาก
14. ครูออกแบบเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก	4.09	0.63	มาก

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการ
			ปฏิบัติ
15. ครูออกแบบกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง	4.12	0.64	มาก
16. ครูออกแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในแต่ละวันที่หลากหลาย	3.89	0.69	มาก
17. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน	4.12	0.63	มาก
18. ออกแบบกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักวางแผน ลงมือทำ และประเมินงานด้วยตนเอง	3.94	0.71	มาก
19. ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.23	0.63	มาก
20. ครูใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	3.93	0.68	มาก
21. ครูใช้สื่อที่สอดคล้องส่งเสริมทั้งพัฒนาการกับความสนใจของผู้เรียน	3.99	0.67	มาก
22. ครูสร้างสื่อที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองรอบห้องเรียน	3.84	0.71	มาก
23. ครูจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระ เล่นเป็นกลุ่ม เล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ร้องเพลง เล่นเครื่องดนตรีง่ายๆ	3.79	0.76	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.18	0.40	มาก

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานประจำชั้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานประจำชั้น ดังตาราง 4.3 มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) โดยการปฏิบัติสูงสุด คือ ครูสำรวจการมาโรงเรียนของผู้เรียนทุกวัน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) รองลงมาคือ ครูปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักอย่างเท่าเทียมกัน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$)

และต่ำที่สุด ครูไม่ให้ผู้เรียนรับประทานอาหารตามที่นักเรียนชอบ คือ มีระดับการปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$)

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านงานประจำชั้น จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
24. ครูอยู่ประจำชั้นเรียนกับผู้เรียนทั้งวัน	3.98	1.04	มาก
25. ครูสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนได้ตลอดทั้งวัน	4.11	0.90	มาก
26. ครูดูแลการรับประทานอาหารกลางวันอย่างใกล้ชิด	4.20	0.78	มาก
27. ครูตรวจสภาพอาหารกลางวันของผู้เรียนทุกคน	3.94	0.97	มาก
28. ครูช่วยฝึกนักเรียนที่ไม่ชอบรับประทานอาหารเช้า ผัก นม หมู	4.03	0.85	มาก
29. ครูให้ผู้เรียนรับประทานอาหารตามที่นักเรียนชอบ	2.89	1.06	ปานกลาง
30. ครูฝึกมารยาทในการรับประทานให้แก่ผู้เรียน	4.35	0.70	มาก
31. ครูปล่อยให้ผู้เรียนรับประทานอาหารเองโดยไม่ได้ควบคุม	3.75	1.26	มาก
32. ครูดูแลสุขอนามัยของผู้เรียน เช่น การแปรงฟัน การล้างมือ	3.96	0.74	มาก
33. ครูตรวจสุขภาพผู้เรียนทุกวัน เช่น อาการป่วย หน้ามือ ผม	4.00	0.75	มาก
34. ครูปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เรียน	4.33	0.79	มาก
35. ครูสอนการปฏิบัติตนในกิจกรรมหน้าเสาธง เช่น การร้องเพลงชาติ การสวดมนต์	4.48	0.59	มาก
36. ครูฝึกมารยาทแก่ผู้เรียนทุกวัน เช่น การแสดงความเคารพ	4.53	0.58	มากที่สุด

รายการ	\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ	
	S.D.		
37. ครูทำกิจกรรมสนทนาตอนเช้า (Home Room) ทุกวัน	4.40	0.73	มาก
38. ครูปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักอย่างเท่าเทียมกัน	4.63	0.50	มากที่สุด
39. ครูฝึกให้ผู้เรียนทำความสะอาดห้องเรียน	4.54	0.61	มากที่สุด
40. ครูจัดเวรทำความสะอาดห้องเรียน	4.61	0.61	มากที่สุด
41. ครูตรวจการแต่งกายของผู้เรียนทุกวัน	4.39	0.63	มาก
42. ครูสำรวจการมาโรงเรียนของผู้เรียนทุกวัน	4.69	0.52	มากที่สุด
43. ครูตรวจความพร้อมของอุปกรณ์การเรียนของผู้เรียนทุกวัน	4.24	0.62	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.20	0.39	มาก

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการชั้นเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานการจัดการชั้นเรียนดังตาราง 4.4 มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) โดยการปฏิบัติสูงที่สุด คือ ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนทุกคน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมาคือ ครูจัดชั้นเรียนที่สร้างเสริมประชาธิปไตย เช่นการออกเสียงแสดงความคิดเห็น มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.45$) และต่ำที่สุด คือ ครูจัดมุมเสริมต่างๆ ในห้องเรียน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.16$)

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียน แบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
44. ครูจัดห้องเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน	4.38	0.64	มาก
45. ครูจัดมุมเสริมต่างๆ ในห้องเรียน	4.16	0.71	มาก
46. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนทุกคน	4.53	0.58	มากที่สุด
47. ครูปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตสาธารณะโดยการทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน	4.41	0.63	มาก
48. ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนมีบทบาทในการทำความดี	4.43	0.57	มาก
49. ครูสร้างบรรยากาศให้ห้องเรียนให้อบอุ่น	4.43	0.56	มาก
50. ครูจัดชั้นเรียนที่สร้างเสริมประชาธิปไตย เช่นการออกเสียงแสดงความคิดเห็น	4.45	0.60	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.40	0.48	มาก

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการติดตามผู้เรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านการติดตามผู้เรียนดังตาราง 4.5 มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) โดยการปฏิบัติสูงสุด คือ ครูติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองผ่านสมุดจดการบ้าน หรือ ทางโทรศัพท์ มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาคือ ครูมีทัศนคติที่ดีกับครอบครัวของผู้เรียนทุกคน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.38$) และต่ำที่สุด คือครูเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกภาคเรียน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 3.55$)

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียน
แบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านการติดตามผู้เรียน จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	\bar{X}		ระดับการปฏิบัติ
		S.D.	
51. ครูมีทัศนคติที่ดีกับครอบครัวของผู้เรียนทุกคน	4.38	0.59	มาก
52. ครูติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองผ่านสมุดจดการบ้าน หรือทางโทรศัพท์	4.41	0.63	มาก
53. ครูติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน	4.31	0.68	มาก
54. ครูร่วมมือวางแผนแก้ไขปัญหาผู้เรียนกับผู้ปกครอง	4.24	0.69	มาก
55. ครูรู้จักภูมิหลัง วัฒนธรรมครอบครัวของผู้เรียนรายบุคคล	3.83	0.77	มาก
56. ครูรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านระดับสติปัญญา ความสามารถ พัฒนาการด้านต่างๆ และความพร้อมในการเรียนรู้	4.29	0.57	มาก
57. ครูทราบจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนทุกคน	4.32	0.57	มาก
58. ครูทราบว่าผู้เรียนหยุดเรียนด้วยสาเหตุใด	4.31	0.78	มาก
59. ครูทราบว่าผู้เรียนมีโรคประจำตัวใดบ้าง	4.24	0.80	มาก
60. ครูเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกภาคเรียน	3.55	1.29	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.19	0.50	มาก

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าภาพรวมของครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ดังตาราง 4.6 เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงที่สุด คือ ด้านการจัดการชั้นเรียน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ ด้านงานประจำชั้น ด้านการติดตามผู้เรียน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.20$ และ 4.19) ตามลำดับ และต่ำที่สุดคือ งานสอน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.18$)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวม

รายการ	\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ	
	S.D.		
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานสอน	4.18	0.40	มาก
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานประจำชั้น	4.20	0.39	มาก
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการชั้นเรียน	4.40	0.48	มาก
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการติดตามผู้เรียน	4.19	0.50	มาก
เฉลี่ยทั้ง 4 ด้าน	4.24	0.38	มาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 1 - 3 ที่คาดหวัง

ในส่วนของการตอบแบบสอบถามในตอนที่ 3 การจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่ครูกำลังนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมและแบ่งเป็นประเด็นได้ทั้งหมด 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การจัดการชั้นเรียน

การจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 คือการจัดห้องเรียนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน กำหนดจำนวนผู้เรียนที่ไม่มากเกินไปที่ครูสามารถดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง รวมถึงการสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ ดังตัวอย่างที่ครูได้เขียนข้อเสนอแนะ

“...ควรมีครูประจำชั้น 2 คน ต่อห้องเรียน และจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนควรมี ไม่เกิน 30 คน เพราะครูต้องดูแลผู้เรียนอย่างละเอียดและทั่วถึงและมีเวลาที่จะเน้นย้ำผู้เรียนที่ต้องได้รับการดูแลพิเศษ...”

“...ควรจัดชั้นเรียนที่ลดความสามารถผู้เรียน คือ มีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ช่วยสอนเพื่อนอ่านหนังสือ...”

“...การจัดชั้นเรียนควรจัดให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละวิชา และควรมีพื้นที่เหลือในห้องเพื่อจัดมุมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างไม่แออัด...”

“...สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความอบอุ่นและสนุกสนานเพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้...”

ประเด็นที่ 2 การเรียนการสอน

การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 คือ ครูประจำชั้นสอนวิชาหลัก วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา เพียงคนเดียว โดยนำวิชาที่ยากมาสอนให้เข้าใจง่ายขึ้นด้วยการบูรณาการตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป โดยยึดการออกแบบกิจกรรมเหมาะสมกับพัฒนาการผู้เรียน การสอนในห้องที่ตนประจำชั้นทำให้สอนผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ทราบปัญหาด้านการเรียนของผู้เรียนรายบุคคล ดังตัวอย่างที่ครูได้เขียนข้อเสนอแนะ

“...ครูควรสอนแบบประจำชั้นจะได้ติดตาม ดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง เพราะต้องปูพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียน ทั้งฝึกเรื่องลายมือให้สวยและเป็นระเบียบ...”

“...ควรให้ครูสอนแบบประจำชั้นเพียงคนเดียว เพื่อที่ครูจะได้สามารถยืดหยุ่นเนื้อหาสาระของแต่ละวิชาได้เหมาะสมกับเวลาและความต้องการของนักเรียนในขณะนั้นๆ...”

“...การสอนควรเน้นทักษะมากกว่าเนื้อหา เพื่อพัฒนาทักษะให้รู้จักทำ รู้จักพูด รู้จักเขียน รู้จักปฏิบัติตนให้เหมาะสม กับสภาพปัญหาต่างๆ ในปัจจุบัน...”

“...ควรมีการสอนแบบบูรณาการวิชาต่างๆ ที่สามารถนำมาเชื่อมโยงให้สอดคล้องกันได้ หรือบูรณาการในบางวิชา โดยลดการแยกรายวิชา เช่น วิชาสังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ จริยธรรม พระพุทธศาสนา เพื่อลดชั่วโมงเรียน...”

“...ใช้สื่อในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น เรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์โดยใช้เพลงและเกม...”

“...จัดการศึกษาที่เหมาะสมกับศักยภาพและความแตกต่างของผู้เรียน โดยยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สอนให้คิด ทดลอง สืบค้น แสดงความคิดเห็น ปลายเปิด...”

“...ครูประจำชั้นควรดูแลเรื่องการอ่านและอยู่กับนักเรียนตลอดเวลาทุกวัน ต้องทบทวนการอ่านและสูตรคูณกับครูประจำชั้น...”

“...ควรตรวจงานทันทีที่ส่งเพื่อจะได้แนะนำให้นักเรียนแก้ไขในสิ่งที่ไม่เข้าใจ...”

“...ครูควรสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนที่อ่าน เขียนไม่คล่อง ในช่วงว่าง...”

“...ครูควรติดตามเด็กที่ไม่มาเรียนเป็นรายบุคคล และเอาใจใส่เด็กที่มีปัญหาเป็นกรณีพิเศษ...”

“...ครูประจำชั้นควรฝึกผู้เรียนเรื่องระเบียบวินัย มารยาทต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยไปจนถึงระดับชั้นที่สูงขึ้น อีกทั้งครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน...”

“...ครูควรให้ความรักและการเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างเท่าเทียม และผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยดูแลพฤติกรรมการเรียนและลักษณะนิสัยเวลาอยู่ที่บ้าน จะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปด้วยดี...”

ประเด็นที่ 3 ความคาดหวังของครูเกี่ยวกับระบบการศึกษา

ความคาดหวังของครูเกี่ยวกับระบบการศึกษา เป็นการสะท้อนความคิดเห็นและความต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาที่ครูต่างเสนอแนะและคิดว่าเป็นประโยชน์กับผู้เรียน ดังต่อไปนี้

“...ลดงานเอกสารจากหน่วยงานภายนอกเพื่อให้ครูมีเวลาอยู่กับผู้เรียนให้มากที่สุดเพื่อที่จะได้สอนอย่างเต็มที่...”

“...ลดกิจกรรมซ้ำซ้อนทำแต่กิจกรรมหลักๆที่น่าสนใจ เพราะเด็กเบื่อและไม่ค่อยสนใจ...”

“...ควรลดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น ควรให้อ่านหนังสือช่วงเช้าก่อนเข้าแถว...”

“...ไม่ควรเน้นแข่งขันแต่ความเป็นเลิศทางวิชาการบางที่ต้องเตรียมส่งเด็กแข่งและซ้อมเด็กแทบไม่ได้สอนหนังสือ...”

“...ทางโรงเรียนควรจัดตารางสอนให้ตรงกับวิชาเอกที่ครูจบมา ครูบางคนสอนไม่ตรงวิชาเอก เช่น จบนาฏศิลป์แต่ได้สอนคณิตศาสตร์ และภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาหลัก...”

“...ครูมีภาระงานมากเกินไป โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีขนาดเล็กมีครูน้อยมากทำให้ไม่มีเวลาสอนเด็กตามเป้าหมาย...”

ส่วนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนที่ 2 ผู้วิจัยเสนอผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ทั้ง 4 ด้านได้แก่ ด้านงานสอน ด้านงานประจำชั้น ด้านการจัดการชั้นเรียน และด้านการติดตามผู้เรียน โดยจำแนกตามสถานภาพของครูประจำชั้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยจำแนกตามสถานภาพแล้วมีบางสถานภาพที่ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงเลือกเสนอในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานประจำชั้น จำแนกตามเพศ
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน
3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานสอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน
4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน
5. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน
6. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานประจำชั้น จำแนกตามห้องพักครู
7. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานสอน จำแนกตามภาระงานที่ทำในช่วงเวลาที่ว่าง
8. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานสอน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
9. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานประจำชั้น จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
10. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

11. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

12. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

13. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

14. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการติดตามผู้เรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

15. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานประจำชั้น จำแนกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานประจำชั้น จำแนกตามเพศ ดังตาราง 4.7 พบว่า ครูผู้หญิง ($\bar{X} = 4.22$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูผู้ชาย ($\bar{X} = 3.99$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานประจำชั้น จำแนกตามเพศ

รายการ	ด้านที่ 2 งานประจำชั้น			
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	สรุปผล
1. เพศ				
ชาย	14	3.99 (.35)	.04* (t= -2.11)	หญิง > ชาย
หญิง	202	4.22 (.39)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน ดังตารางที่ 4.8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยสภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวด้านงานสอน นั้นครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 4.24$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 4.01$) ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ($\bar{X} = 4.39$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูในโรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.16$) และครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ($\bar{X} = 4.39$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 4.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

รายการ	ด้านที่1 งานสอน			
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	สรุปผล
6. ขนาดโรงเรียน				
ขนาดเล็ก	27	4.01 (.40)	.01* (F= 3.66)	ใหญ่ > เล็ก
ขนาดกลาง	123	4.16 (.42)		ใหญ่พิเศษ > กลาง
ขนาดใหญ่	51	4.24 (.31)		ใหญ่พิเศษ > เล็ก
ขนาดใหญ่พิเศษ	15	4.39 (.34)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน ดังตารางที่ 4.9 พบว่า ครูในสังกัดกทม. ($\bar{X} = 4.22$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูในสังกัดสช. ($\bar{X} = 4.07$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน

รายการ	ด้านที่1 งานสอน			สรุปผล
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	
7. สังกัดของโรงเรียน				
สพฐ (สพป. กทม.)	15	4.24 (.42)	.03* (F= 3.75)	กทม. > สช.
กทม.	133	4.22 (.41)		
สช.	68	4.07 (.35)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน ดังตารางที่ 4.10 พบว่า ครูในสังกัดสพฐ. ($\bar{X} = 4.57$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูในสังกัดสช. ($\bar{X} = 4.22$) และครูในสังกัดกทม. ($\bar{X} = 4.47$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า ครูในสังกัด สช. ($\bar{X} = 4.22$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน

รายการ	ด้านที่3 การจัดการชั้นเรียน			
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	สรุปผล
7. สังกัดของโรงเรียน				
สพฐ. (สพป. กทม.)	15	4.57 (.47)	.00* (F= 7.24)	สพฐ. > สช.
กทม.	133	4.47 (.46)		กทม. > สช.
สช.	68	4.22 (.49)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

5. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้น เพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานประจำชั้น จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน ดังตารางที่ 4.11 พบว่า ครูในสังกัด สพฐ. ($\bar{X} = 4.39$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า ครูในสังกัด สช. ($\bar{X} = 4.13$) และครูในสังกัด กทม. ($\bar{X} = 4.28$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูในสังกัด สช. ($\bar{X} = 4.13$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน

รายการ	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	สรุปผล
7. สังกัดของโรงเรียน				
สปฐ. (สพป. กทม.)	15	4.39 (.34)	.01* (F= 4.71)	สปฐ. > สช.
กทม.	133	4.28 (.39)		กทม. > สช.
สช.	68	4.13 (.34)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

6. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานประจำชั้น จำแนกตามห้องพักรู

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามห้องพักรู ดังตารางที่ 4.12 พบว่า ครูที่มีห้องพักรูในห้องเรียน ($\bar{X} = 4.26$) มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าครูที่มีห้องพักรูนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 4.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานประจำชั้น จำแนกตามห้องพักรู

รายการ	ด้านที่ 2 งานประจำชั้น				สรุปผล
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.		
12. ห้องพักรู					
ในห้องเรียน	146	4.26 (.38)	.01* (t= 2.81)	ใน>นอก	
นอกห้องเรียน	70	4.10 (.40)			

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

7. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามภาระงานที่ทำในชั่วโมงที่ว่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามภาระงานที่ทำในชั่วโมงที่ว่าง ดังตารางที่ 4.13 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของภาระงานต่างๆ ที่ครูเลือกและไม่เลือกไม่ต่างกัน ยกเว้นครูที่เลือกการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.21$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่ไม่ได้เลือกการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.06$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน จำแนกตามภาระงานที่ทำในชั่วโมงที่ว่าง

		ด้านที่1 งานสอน			
รายการ	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	สรุปผล	
14. ภาระงานที่ทำในชั่วโมงว่าง					
ตรวจการบ้าน (ไม่เลือก)	9	4.18 (.37)	.95	ไม่ต่างกัน	
(เลือก)	207	4.17 (.40)	(t= .06)		
ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ (ไม่เลือก)	54	4.06 (.38)	.02*	เลือก>ไม่เลือก	
(เลือก)	162	4.21 (.40)	(t= -2.38)		
ช่วยครูท่านอื่นดูแลนักเรียนตนเอง (ไม่เลือก)	116	4.16 (.38)	.61 (t=	ไม่ต่างกัน	
(เลือก)	100	4.19 (.42)	-.51)		
ทำงานธุรการในชั้นเรียน (ไม่เลือก)	59	4.16 (.33)	.76 (t=	ไม่ต่างกัน	
(เลือก)	157	4.18 (.42)	-.31)		
ประชุม (ไม่เลือก)	139	4.17 (.39)	.72 (t=	ไม่ต่างกัน	
(เลือก)	77	4.19 (.42)	-.36)		
อื่นๆ (ไม่เลือก)	169	4.16 (.39)	.34 (t=	ไม่ต่างกัน	
(เลือก)	47	4.22 (.41)	-.95)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

8. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังตารางที่ 4.14 พบว่า พบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 4.20$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 3.91$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

รายการ	ด้านที่1 งานสอน				สรุปผล
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.		
16. การอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ					
เคย	196	4.20 (.38)	.00* (t= 3.21)		เคย>ไม่เคย
ไม่เคย	20	3.91 (.44)			

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

9. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานประจำชั้น จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานประจำชั้น จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังตารางที่ 4.15 พบว่า พบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 4.23$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 3.96$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.15 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานประจำชั้น จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

รายการ	ด้านที่ 2 งานประจำชั้น				สรุปผล
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.		
16. การอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ					
เคย	196	4.23 (.39)	.00* (t= 2.91)		เคย > ไม่เคย
ไม่เคย	20	3.96 (.35)			

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

10. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังตารางที่ 4.16 พบว่า พบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 4.43$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 4.13$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.16 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ด้านที่3 การจัดการชั้นเรียน				
รายการ	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	สรุปผล
16. การอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ				
เคย	196	4.43 (.47)	.01* (t= 2.66)	เคย>ไม่เคย
ไม่เคย	20	4.13 (.57)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

11. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังตารางที่ 4.17 พบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 4.27$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\bar{X} = 4.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.17 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน				
รายการ	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	สรุปผล
16. การอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ				
เคย	196	4.27 (.37)	.00* (t= 3.00)	เคย>ไม่เคย
ไม่เคย	20	4.00 (.39)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

12. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก ดังตารางที่ 4.18 พบว่า ครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.08$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.18 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในดำเนินงานสอน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

รายการ	ด้านที่ 1 งานสอน			สรุปผล
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.	
17. ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก				
มาก	80	4.35 (.37)	.00* (F= 13.45)	มาก > ปานกลาง
ปานกลาง	131	4.08 (.38)		
เล็กน้อย	5	4.00 (.45)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

13. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก ดังตารางที่ 4.19 พบว่า ครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับมาก ($\bar{X} = 4.51$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.33$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.19 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการจัดการชั้นเรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

รายการ	ด้านที่3 การจัดการชั้นเรียน				สรุปผล
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.		
17. ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก					
มาก	80	4.51 (.46)	.03* (F= 3.51)	มาก > ปานกลาง	
ปานกลาง	131	4.33 (.49)			
เล็กน้อย	5	4.29 (.51)			

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

14. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการติดตามผู้เรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการติดตามผู้เรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก ดังตารางที่ 4.20 พบว่า ครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.20 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านการติดตามผู้เรียน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

รายการ	ด้านที่4 การติดตามผู้เรียน				สรุปผล
	N	\bar{X}	(S.D.)	Sig.	
17. ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก					
มาก	80	4.32	(.53)	.00* (F= 5.76)	มาก > ปานกลาง
ปานกลาง	131	4.10	(.46)		
เล็กน้อย	5	4.44	(.47)		

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

15. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก ดังตารางที่ 4.21 พบว่า ครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.17$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.21 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก

รายการ	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน				สรุปผล
	N	\bar{X} (S.D.)	Sig.		
17. ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก					
มาก	80	4.37 (.38)	.00* (F= 7.25)	มาก > ปานกลาง	
ปานกลาง	131	4.17 (.36)			
เล็กน้อย	5	4.23 (.46)			

หมายเหตุ * หมายถึง sig < .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1) เพื่อศึกษาจำนวนและสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และ (2) เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ในการศึกษาครั้งนี้ประชากร คือ ครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในกรุงเทพมหานคร จาก 3 สังกัด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานศึกษารุงเทพมหานคร และ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 216 คน ปีการศึกษา 2559

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามศึกษาสภาพการจัดการชั้นเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำหรับครูประจำชั้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่จะศึกษาและดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 แล้วจัดทำหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 หลังจากนั้นดำเนินการติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางโทรศัพท์ ผู้วิจัยจึงส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยไปให้โรงเรียนทางไปรษณีย์ โดยใช้เวลา 3 สัปดาห์ จากนั้นดำเนินการติดตามแบบสอบถามโดยโทรศัพท์ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และท้ายสุดนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของครูประจำชั้นนั้น วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียนประถมศึกษานั้นวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variances: ANOVA) แล้วนำมาแปลความหมายของระดับการปฏิบัติ และในที่สุดท้ายเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับ

ประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่คาดหวัง โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามโดยนำมาสรุปรวมเป็นประเด็นสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียนประถมศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ศึกษาจำนวนและสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ครูประจำชั้นที่สอนวิชาหลักแค่ห้องที่ประจำชั้นนั้นมีเพียงร้อยละ 14.4 นอกนั้นครูจะสอนเพียงวิชาเดียวหรือสอน 2 วิชา หรือสอนในแบบอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 85.6

สำหรับสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวแยกเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้าน และภาพรวม สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานสอน

ผลการวิจัยพบว่าครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านการสอน มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) โดยการปฏิบัติสูงสุด คือ ครูทราบว่าผู้เรียนในห้องประจำชั้นคนใดมีปัญหาในการเรียน (การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น) มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมาคือ ครูสอนทักษะที่สำคัญแก่ผู้เรียน เช่น การอ่าน เขียน คิดเลข และ สอนระเบียบวินัยสอดแทรกแก่ผู้เรียนในคาบเรียน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และต่ำที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมที่นอกเหนือจากวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมร้องเพลงประกอบทำเต้น การทำอาหาร ปลูกต้นไม้ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 3.64$)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านงานประจำชั้น

ผลการวิจัยพบว่าครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานประจำชั้น มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) โดยการปฏิบัติสูงสุด คือ ครูสำรวจการมาโรงเรียนของผู้เรียนทุกวัน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) รองลงมาคือ ครูปฏิบัติต่อ

เด็กด้วยความรักอย่างเท่าเทียมกัน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) และต่ำที่สุด ครูไม่ให้ผู้เรียนรับประทานอาหารตามที่นักเรียนชอบ คือ มีระดับการปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการชั้นเรียน

ผลการวิจัยพบว่าครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านงานการจัดการชั้นเรียนมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) โดยการปฏิบัติสูงสุด คือ ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนทุกคน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมาคือ ครูจัดชั้นเรียนที่สร้างเสริมประชาธิปไตย เช่นการออกเสียงแสดงความคิดเห็น มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.45$) และต่ำที่สุด คือ ครูจัดมุมเสริมต่างๆ ในห้องเรียน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.16$)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการติดตามผู้เรียน

ผลการวิจัยพบว่าครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในด้านการติดตามผู้เรียนมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) โดยการปฏิบัติสูงสุด คือ ครูติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองผ่านสมุดจดการบ้าน หรือ ทางโทรศัพท์ มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาคือ ครูมีทัศนคติที่ดีกับครอบครัวของผู้เรียนทุกคน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.38$) และต่ำที่สุด คือครูเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกภาคเรียน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 3.55$)

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม

ผลการวิจัยพบว่าภาพรวมของครูมีการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านการจัดการชั้นเรียน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ ด้านงานประจำชั้น ด้านการติดตามผู้เรียน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.20$ และ 4.19) ตามลำดับ และต่ำที่สุด คือ งานสอน มีระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.18$)

2. วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย พบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ได้แก่ เพศ ขนาดโรงเรียน สังกัดของโรงเรียน ห้องพักครู ภาระงานที่ทำในชั่วโมงว่าง การอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. เพศของครูส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานประจำชั้น คือ ครูผู้หญิงมีความสามารถในการทำงานประจำชั้นได้ดีกว่าครูผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ขนาดโรงเรียนส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน คือ ครูที่สังกัดในโรงเรียนใหญ่พิเศษ สามารถทำงานด้านงานสอน ได้ดีกว่า ครูที่สังกัดในโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก และครูที่สังกัดในโรงเรียนขนาดใหญ่สามารถทำงานด้านงานสอน ได้ดีกว่า ครูที่สังกัดในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สังกัดของโรงเรียนส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในภาพรวม ด้านงานสอนและด้านการจัดการชั้นเรียน คือ ในภาพรวมของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ครูที่สังกัด สพฐ.สามารถปฏิบัติได้ดีกว่าครูที่สังกัด กทม. และ สข. เพื่อพิจารณารายด้าน ครูสังกัดกทม.สามารถทำงานด้านงานสอนได้ดีกว่าครูสังกัดสข. ในส่วนของด้านการจัดการชั้นเรียน ครูที่สังกัด สพฐ. และกทม. สามารถทำงานด้านการจัดการชั้นเรียนได้ดีกว่าครูสังกัดสข. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ห้องพักครูส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานประจำชั้น คือ ครูที่มีห้องพักครูอยู่ในห้องเรียนที่ตนเองประจำชั้นสามารถทำงานด้านงานประจำชั้นได้ดีกว่าครูที่มีห้องพักครูอยู่นอกห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ภาระงานที่ครูทำในชั่วโมงว่างส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน คือ ครูที่ใช้เวลาว่างในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำงานด้านงานสอนได้ดีกว่าครูที่ไม่ได้ใช้เวลาว่างในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน งานประจำชั้น และบริหารจัดการชั้นเรียน คือ ครูที่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถทำงานด้านการสอน งานประจำชั้นและการจัดการชั้นเรียนได้ดีกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในด้านงานสอน บริหารจัดการชั้นเรียนและการติดตามผู้เรียน คือ ครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับมาก สามารถทำงานด้านการสอน การจัดการชั้นเรียนและการติดตามผู้เรียนได้ดีกว่าครูที่มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญในการอภิปรายผลดังนี้

1. การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวที่มีลักษณะการสอนวิชาหลักโดยครูประจำชั้นนั้นมีน้อยลง กล่าวคือ จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการสอนวิชาหลักโดยครูประจำชั้นนั้นมีเพียงร้อยละ 14.4 นอกนั้นจะเป็นการสอนโดยครูประจำวิชา และการสอนโดยครูประจำชั้นเพียง 2 วิชาหลัก (ภาษาไทย คณิตศาสตร์) เป็นต้น ซึ่งต่างจากความต้องการของครูที่ได้แสดงความคิดเห็นในแบบสอบถาม ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ส่วนใหญ่นั้น มีความต้องการสอนวิชาหลัก รวมถึงทุกวิชาในห้องที่ตนเองประจำชั้น โดยให้เหตุผลว่าสามารถดูแลผู้เรียนได้ตลอดทั้งวันและทั่วถึง สามารถยืดหยุ่นเนื้อหาสาระของแต่ละวิชาได้เหมาะสมกับเวลาและความต้องการของนักเรียนในขณะนั้นๆ เช่น การเรียนการสอนในคาบนั้นยังเรียนไม่จบเนื้อหาในคาบเรียน ครูสามารถสอนต่อได้อีก หรือเกม กิจกรรมที่ผู้เรียนกำลังศึกษาหรือลงมือปฏิบัติทักษะต่างๆ ต้องใช้เวลา จะสามารถเพิ่มเวลาได้อีกจนปฏิบัติเสร็จ ต่างจากการสอนแบบครูประจำวิชา เมื่อหมดคาบเรียนต้องยุติกิจกรรมทุกอย่าง เพื่อเตรียมตัวให้ครูท่านต่อไปเข้าสอน ดังนั้นเมื่อรูปแบบการสอนในปัจจุบันส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นแบบครูประจำชั้นสอนวิชาหลัก ครูผู้สอนในแต่ละวิชาจึงต้องปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเวลาใน 1 คาบเรียน และอาศัยการสื่อสารระหว่างครูประจำวิชามากยิ่งขึ้น สาเหตุที่ส่วนใหญ่จัดการสอนแบบครูประจำวิชา เนื่องจากต้องการเน้นเนื้อหาสาระของแต่ละวิชา อีก

ทั้งง่ายต่อการจัดการต่างๆ เช่น การบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การจัดทำแผนการเรียนรู้ ด้วยการเรียนการสอนที่เน้นการสอนเป็นรายวิชาและถูกจำกัดด้วยเวลาเพียง 1 ชั่วโมง จากผลวิจัยในด้านงานสอนพบว่า การที่ครูจัดกิจกรรมที่นอกเหนือจากวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมร้องเพลงประกอบทำเดิน การทำอาหาร ปลูกต้นไม้ นั้นน้อยที่สุด ทำให้เห็นได้ชัดว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบได้ลงมือปฏิบัติมีน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แน่งน้อย ผ่องศิริ (2550) ที่ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูประถมศึกษาในเครือข่ายกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูประถมศึกษาเอกชน มีระดับปัญหาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ภาระงานของครูประถมศึกษาปีที่ 1-3 จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า มีครูประจำชั้นร้อยละ 88 ที่มีภาระงานนอกห้องเรียน กล่าวคือครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับผิดชอบแค่งานสอนและงานประจำชั้นหรือดูแลผู้เรียนเท่านั้น แต่ต้องใช้เวลาว่างในการทำงานโครงการของตน ทำงานพัสดุ การเงิน หรือในบางครั้งมีการประชุม เตรียมการประเมินต่างๆ ครูต้องทิ้งผู้เรียนเพื่อเตรียมงานหรือให้ครูท่านอื่นสอนแทน โดยเฉพาะบางโรงเรียนที่มีครูจำนวนน้อยต้องรับภาระงานมากยิ่งขึ้น ซึ่งภาระงานเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ควรมีครูคอยสอนทักษะต่างๆ สอดส่องดูแลพฤติกรรม แต่ด้วยภาระงานทำให้ครูต้องประสบปัญหาสอดคล้องกับการวิจัยของ สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตเยาวชน (2558) ที่ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมภายนอกชั้นเรียนที่กระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่าครูต้องนำเวลาในการสอนนักเรียน 200 วัน มาใช้กับกิจกรรมที่ไม่ใช่การเรียนการสอนถึง 84 วัน และกิจกรรมส่วนใหญ่เน้นตรงกับผลการวิจัย ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังเป็นปัญหาที่ยังพบอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิดา วิจิตรจันทร์ (2548) ได้ศึกษาความต้องการของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลยในการพัฒนาบุคลากร พบว่าครูต้องการให้ศึกษานิเทศก์เข้ามานิเทศมากกว่าสั่งการให้ครูปฏิบัติ และในด้านธุรการนั้นครูไม่ต้องการให้ครูสายผู้สอนเข้ามาเกี่ยวข้องกับงานธุรการ แม้จะมีหน่วยงานเสนอทางแก้ไข หรือมีการเปลี่ยนนโยบาย แต่ระบบการประเมินงานต่างๆ จากเอกสารยังมีเช่นเดิม

3. การจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวที่ลดลงส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาให้สามารถอ่านออกเขียนได้ ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ ยังพบว่าเป็นปัญหาหลักของการศึกษาไทย ตามที่สถาบันอนาคตไทยศึกษา (2559) ศึกษาพบว่า

มีนักเรียนระดับประถมศึกษาที่อ่านหนังสือไม่ออกประมาณ 140,000 คน และเขียนหนังสือไม่ได้ประมาณ 270,000 คน ซึ่งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 นั้นเป็นหน้าที่รับผิดชอบของครูประจำชั้นและครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในการพัฒนาการด้านการอ่านให้ผู้เรียน ซึ่งใน 1 วัน ผู้เรียนจะได้เรียนภาษาไทยเพียงวันละ 1 คาบเท่านั้น ทำให้เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ในคาบวิชาภาษาไทยไม่เพียงพอหรือน้อยลง ซึ่งแตกต่างจากห้องเรียนที่มีครูประจำชั้นสอนวิชาหลัก ครูประจำชั้นสามารถปรับเวลาเรียน หรือโยกย้ายตารางเรียนเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนต่อเนื่องและเพียงพอกับผู้เรียน เพราะบางห้องเรียนอาจมีผู้เรียนที่เรียนช้า ต้องการการสอนย้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น แต่จากผลการวิจัยจะพบว่า ครูประจำชั้นจะได้อสอนห้องเรียนตนเองหรือสอนในวิชาหลักนั้นมีเพียงร้อยละ 14.4 ส่งผลให้ครูประจำวิชาต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถ อ่านออก และเขียนได้ อีกทั้งครูประจำชั้นต้องหาเวลาว่างเพื่อฝึกผู้เรียนในการอ่าน ซึ่งอาจทำได้ยาก จากข้อเสนอแนะครูประจำชั้นที่มีประสบการณ์ในการสอน ต่างแสดงความคิดเห็นว่าการสอนวิชาหลักโดยครูประจำชั้น จะช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการอ่านและการเขียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งครูประจำชั้นได้ติดตามผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับ Culyer (1984) ที่ได้อธิบายถึงข้อดีของการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำเพียงคนเดียวว่าปัญหาเรื่องการอ่านหนังสือไม่ออกมีแนวโน้มลดลง

4. ห้องพักครูในห้องเรียนส่งผลต่อการทำงานประจำชั้น จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามลักษณะของห้องพักครูพบว่า ด้านงานประจำชั้น ครูที่มีห้องพักครูในห้องเรียน สามารถทำงานประจำชั้นได้ดีและมีประสิทธิภาพกว่าครูที่มีห้องพักครูนอกห้องเรียน เพราะครูประจำชั้นที่นั้งพักในห้องเรียนจะสามารถสังเกตผู้เรียนในการเรียนการสอนวิชาอื่น ได้ทราบว่าผู้เรียนคนใดมีความสามารถในการเรียนเป็นพิเศษหรือผู้เรียนคนใดมีปัญหาในการเรียน เช่น ไม่ส่งการบ้านในวิชาอื่น ลายมือไม่สวย ทำงานไม่เรียบร้อย อีกทั้งผู้เรียนแต่ละคนจะมีความถนัดในแต่ละวิชาที่ต่างกัน ในบางวิชาจะตั้งใจเรียน หรือในอีกวิชาอาจจะไม่สนใจเรียน ครูประจำชั้นสามารถดูแลใกล้ชิดกับผู้เรียนและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาให้กับครูประจำวิชาได้ง่ายขึ้น

5. ความยากลำบากในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่

เมื่อพิจารณาจากความซ้ำซ้อนของสาระเนื้อหาของผู้เรียนเรียน เช่น สังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง รวมถึงตารางเรียนที่ถูกแบ่งแยกออกเป็นวิชา โดยมีครูสอนแยกเป็นรายวิชา การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้นทำได้ค่อนข้างยาก เพราะครูแต่ละคนต่างมีหน้าที่ๆ ต้องรับผิดชอบ รายวิชาของตน นอกจากการวางแผนในระดับชั้น หรือการจัดสรรคาบเรียนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการในบ้างครั้งคราว ซึ่งสำนักการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้พยายามหาทางแก้ไขโดยจัดทำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อให้ครูมีเวลาในการสอนเนื้อหาที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ สอนซ่อมเสริม หรือทำกิจกรรมอย่างอื่นที่เป็นการบูรณาการสาระต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาได้กำหนดกรอบตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้ต่างๆ ว่าตัวชี้วัดใดเป็นตัวชี้วัดที่ต้องรู้ และควรรู้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้อธิบายไว้ว่าตัวชี้วัดที่ต้องรู้ คือ สิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ และผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้โดยมีการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดและ ประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนระดับชั้น และระดับชาติ และตัวชี้วัดที่ควรรู้ หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ และผู้เรียนทุกคนควรเรียนรู้ โดยผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ หรือศึกษาได้ด้วยตนเอง หรือศึกษาจากสิ่งรอบตัว และชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมจากกิจกรรมเสริมความรู้ต่างๆ และเป็นเกณฑ์สำหรับการวัดและ ประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนระดับชั้นเรียน อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยในส่วนของข้อเสนอแนะจากประสบการณ์ครูประจำชั้น พบว่าครูได้เสนอแนวทางโดยการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว จะทำให้ตารางเรียนมีความยืดหยุ่นและสามารถนำกิจกรรมที่สอดคล้องมาสอนแบบบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

6. ครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่จบเอกประถมศึกษาที่มีปริมาณน้อยลง จากผลการวิจัยพบว่าครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่จบวิชาเอกประถมศึกษานั้นมีเพียงร้อยละ 14.4 ทั้งที่มหาวิทยาลัยที่เป็นสถาบันผลิตครูสาขาประถมศึกษานั้นมีมากมาย เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิจารณาจากการเรียนการสอนของสาขาประถมศึกษาในแต่ละที่พบว่า มี 2 ลักษณะ ได้แก่ การเรียนทุกวิชาและฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามที่แต่ละโรงเรียนจัดสรรหรือตนเองถนัด และลักษณะสุดท้ายคือ การเรียนและฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งระบบการคัดเลือกครูในแต่ละสังกัดนั้นแตกต่างกัน สำหรับการรับสมัครครูผู้ช่วยจะเปิดรับสมัครโดยประกาศว่ารับสมัครเอกใดบ้าง ซึ่งการเปิดรับเอกประถมศึกษานั้นไม่ได้ระบุรายวิชาที่ต้องสอน สำหรับ

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานครจะไม่เปิดรับสมัครครูเอกประถมศึกษาแต่จะระบุเป็นวิชาเอกตามความต้องการของแต่ละโรงเรียน เช่นเดียวกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่รับสมัครครูตามวิชาที่ขาดแคลน รวมถึงมีการสัมภาษณ์หรือทดลองสอนก่อน ซึ่งความต้องการครูในแต่ละโรงเรียนขึ้นอยู่กับผู้บริหารว่าต้องการครูเอกใด จากการแสดงความคิดเห็นของครูในแบบสอบถามได้ระบุว่าแต่ละโรงเรียนต่างเน้นวิชาการเพราะมีการแข่งขันวัดทักษะความรู้ การทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) และ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ผลคะแนนการสอบเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกความสำเร็จด้านวิชาการของแต่ละโรงเรียนว่านักเรียนในสังกัดของตนได้คะแนนเฉลี่ยดีหรือไม่ ทำให้แต่ละโรงเรียนต่างทุ่มเข็มวิชาการ และต้องการครุรายวิชาเอกเพื่อจัดสอนในรูปแบบประจำวิชาอย่างเข้ม อีกทั้งในบางโรงเรียนมีครูที่สอนไม่ตรงวิชาเอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา ประคัลภ์กุล (2558) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้ครูประถมศึกษาที่สอนไม่ตรงวิชาเอก จาก ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 357 คน พบว่ามีครูที่สอนไม่ตรงวิชาเอก คิดเป็นร้อยละ 59.38

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ระบบการศึกษาทั้งระบบมีปัญหา แนวทางแก้ไขคือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรสร้างข้อตกลงและความเข้าใจร่วมกัน เริ่มตั้งแต่เป้าหมายการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 และ 4-6 นั้นควรปรับให้ต่างกัน ในช่วงระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นช่วงของการเริ่มต้นและต่อเนื่องจากระดับปฐมวัย ไม่ควรเน้นวิชาการให้กับผู้เรียนมากเกินไป ควรพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม คือ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการศึกษาต่อระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เมื่อระบบการศึกษามีความชัดเจนแล้ว ระบบโรงเรียนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดครูสอนและรูปแบบการจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการผู้เรียน ในส่วนของระบบการผลิตครูประถมศึกษา ต้องทบทวนหลักสูตรการผลิตครูที่มีความรู้รอบด้านในวิชาหลัก และจิตวิทยา บัณฑิตที่จบมาควรสอนได้ทุกวิชา มีความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ และที่สำคัญระบบราชการควรลดภาระงานการประเมินต่างๆ จากเอกสาร เพราะทำให้ครูสอนผู้เรียนได้ไม่เต็มที่

7. สังกัดของโรงเรียนส่งผลต่อการทำงานของครูประจำชั้น จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าสังกัดของโรงเรียนส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว คือ ในด้านงานสอน ครูสังกัดกทม. สามารถทำงานด้านงานสอนได้ดีกว่าครูสังกัดสช. และในด้านการจัดการชั้นเรียน

ครูสังกัดสพฐ. และสังกัดกทม. สามารถทำงานด้านการจัดการชั้นเรียนได้ดีกว่าครูสังกัดสช. ถือเป็นข้อค้นพบที่น่าสนใจ ถ้าพิจารณาจากบริบทของโรงเรียนในสังกัดสช. น่าจะมีความสามารถในการทำงานได้ดีกว่าโรงเรียนสังกัดอื่น ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับนโยบายการทำงาน สภาพแวดล้อมของแต่ละสังกัด อย่างไรก็ตามสิ่งที่ผู้เรียนควรได้รับจากครูผู้สอนควรมีคุณภาพเท่าเทียมกัน แม้สังกัดของโรงเรียนจะต่างกัน ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาสภาพการทำงานของโรงเรียนแต่ละสังกัด เพื่อให้เห็นข้อสรุปในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูควรให้ความสำคัญรับฟังข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับการศึกษาในระดับประถมศึกษา เพราะครูคือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดนักเรียนและมองเห็นปัญหาได้ชัดเจนที่สุด
2. ควรให้ความสำคัญกับการศึกษาในช่วงประถมศึกษา เพราะการศึกษาในช่วงนี้เป็นการต่อยอดให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ดีขึ้น
3. ผู้ปกครองควรมีบทบาทในเชิงบวกร่วมกับครูประจำชั้นเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับนโยบายของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา
2. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนในช่วงประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อให้ผู้ปกครองและครูเข้าใจและมีแนวปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาควรประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติและพัฒนาการของผู้เรียนในช่วงวัยต่างๆ และจัดการระบบการศึกษาให้เหมาะสม เช่น การผลิตครู การรับสมัครคัดเลือกครู รูปแบบการสอน เป็นต้น

2. กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานราชการหรือส่วนเกี่ยวข้องควรรหาแนวปฏิบัติเรื่องการลดภาระงานนอกเหนือของครูที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอน ที่สามารถทำได้จริงไม่ได้เป็นเพียงนโยบายที่เปลี่ยนบ่อยครั้ง

รายการอ้างอิง

- Bredekamp, Sue, & Copple, Carol. (1997). *Developmentally Appropriate Practice in Early Childhood Programs (revised edition)*. U.S.A.: National Association for the Education of Young Children.
- Brophy, Jere. (1996). *Teaching problem student*. New York: The Gilford.
- Burden, Paul (1993). *Classroom Management and Discipline*. New York: Longman.
- Chiara, R. (1960). *Effective Education in the Self-contained Classroom*. Washington,DC: Association for Supervision and Curriculum Development, NEA.
- Copple, C, & Bredekamp, S. (2009). *Developmentally appropriate practice in early childhood programs serving children from birth through age 8*. Washington, DC: NAEYC.
- Culyer, Richard C. (1984). The case for the self-contained classroom. *The Clearing House*, 57(9), 417-419.
- Dalien, Suzie. (2016). Self-Contained Classroom Defined. Retrieved 2 October, 2016, from <http://specialedresource.com/resource-center/self-contained-classroom-defined>
- Erikson, E. (1968). *Childhood and Society*. (2nd Ed.). New York: Norton.
- Grace, Chen. (2016). Understanding Self-Contained Classrooms in Public Schools Retrieved 10 May, 2016, from <http://www.publicschoolreview.com/blog/understanding-self-contained-classrooms-in-public-schools>
- Kauchak, P, & Eggen, D. (1998). *Learning and Teaching : Research-Based Method*. Boston: Allyn and Bacon.
- Kohlberg, L. (1973). The Contribution of Development Psychology to Education : Examples from moral Education. *Educational Psychologist*, 10, 2-14.
- Koopman, R. G, & Snyder, E. R. (1958). Living Room for Learning a Self-contained Unit. *NEA Journal*, 47, 18-20.

- Lobdell, L. O., & Ness, J. (1963). The Self-contained classroom in the elementary school. *The Elementary School Journal*, 63(4), 212-217.
- Moore, K. D. (2001). *Classroom teaching skills* (5th ed.). Boston: McGraw-Hill.
- Puckett, M. B., Black, J. K., Wittmer, D. S., & Peterson, S. H. (2009). *The young children* (5th Edition). New Jersey: Pearson Education Inc.
- Tillman, R. (1960). *Self-contained Classroom: Where do we stand*. Washington, DC: Association for Supervision and Curriculum Development, NEA.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำครุสภา.
- ฉันท ชาติทอง. (2552). การจัดการชั้นเรียนห้องเรียนแห่งความสุข. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- เต็มสิริ ดิกลาง. (2548). ผลของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อนุกุล) เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิติธิดา วิจิตรจันทร์. (2548). การศึกษาความต้องการของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเลยในการพัฒนาบุคลากร. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- แน่นน้อย ผ่องศิริ. (2550). ปัญหาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูประถมศึกษาในเครือข่ายองค์กรสังคมทลกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2522). การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2551). จุดประกายสมองของเด็กปฐมวัย : คู่มือครูและผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญครอง เจริญทอง. (2544). การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยศวีร์ สายฟ้า. (2555). การประถมศึกษา เอกสารประกอบการเรียนรายวิชาการประถมศึกษา สาขาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา).

- ยศวีร์ สายฟ้า. (2558). รายงานวิจัยเรื่องการประถมศึกษาสำหรับประเทศไทยภายหลังปี ค.ศ.2015. สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยศวีร์ สายฟ้า. (2557). ประเด็นท้าทายในการจัดการประถมศึกษา: จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา. วารสารครุศาสตร์, 42(3).
- วนิดา ประคัลภ์กุล. (2558). แนวทางการส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้ครูประถมศึกษาที่สอนไม่ตรงวิชาเอก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (*Classical test theory*). กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันอนาคตไทยศึกษา. (2559). โอกาสที่เสียไป: 12 ข้อเท็จจริงการศึกษาไทย. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2559, จาก https://www.scribd.com/document/321948405/Education2308-Final#from_embed.
- สมพร สุทัศน์ีย์, ม.ร.ว. (2525). การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). ตัวชี้วัดต้องรู้และควรรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตเยาวชน. (2558). “กิจกรรมภายนอกชั้นเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของครู.” [ฉบับอิเล็กทรอนิกส์].
- สิรินารถ จงกลกลาง. (2521). รูปแบบการสอน Team Based Learning. วารสารวิชาการสี่มาจารย์. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุนทร จันทตรี. (2530). การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ มศว.
- สุปราณี จิราณรงค์. (2556). ครูประจำชั้นมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อบรม สนิทบาลและชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2523). การประถมศึกษา 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พีระพินา.
- อุมา สุนทรมาน. (2528). การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ช่อนกลิน วิรัตน์โยสินทร์
ผู้เชี่ยวชาญด้านประถมศึกษา
อาจารย์ผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
ฝ่ายประถม
3. อาจารย์ ดร.ภาวิณี โสธายะเพชร
ผู้เชี่ยวชาญด้านประถมศึกษา
อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียนประถมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามสำหรับครูประจำชั้น

เรื่อง การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว ในโรงเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ
 ต่ำกว่า 30 ปี 31-35 ปี 36-40 ปี 41-45 ปี
 46-50 ปี 50 ปีขึ้นไป
3. วุฒิทางการศึกษา
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. วิชาเอก / สาขาวิชาที่จบการศึกษา
 ปฐมวัย ประถมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
 ภาษาไทย สังคมศึกษา อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. ประสบการณ์ในการสอน
 1-5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี 16-20 ปี
 21-25 ปี 26-30 ปี มากกว่า 30 ปีขึ้นไป
6. ขนาดโรงเรียน
 ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ
7. สังกัดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
8. ผลการประเมินโรงเรียนจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.)
 ครั้งล่าสุด
 ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุง
9. จำนวนนักเรียน (เฉพาะในห้องเรียนที่เป็นครูประจำชั้น)
 ไม่เกิน 10 คน 10-20 คน 21-30 คน 31-40 คน
 41 คนขึ้นไป

10. ระดับชั้นที่สอนในปัจจุบัน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ป.1 ป.2 ป.3 ป.4 ป.5 ป.6
11. วิชาที่สอน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 วิชา)
 คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา
 อื่นๆ
12. จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์
 5 – 10 ชั่วโมง 11 – 15 ชั่วโมง 16 – 20 ชั่วโมง
13. ห้องพักครู
 ในห้องเรียน นอกห้องเรียน
14. จำนวนชั่วโมงที่ว่างและนั่งทำงานอยู่ในห้องเรียนที่ประจำชั้นต่อสัปดาห์
 5 – 10 ชั่วโมง 11 – 15 ชั่วโมง 16 – 20 ชั่วโมง
 ไม่มีชั่วโมงว่าง
15. ภาระงานที่ทำในชั่วโมงว่าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ตรวจการบ้าน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ทำงานธุรการในชั้นเรียน
 ช่วยครูท่านอื่นดูแลนักเรียนของตนเอง ประชุม
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
16. ภาระงานอื่นๆ ที่นอกเหนือจากงานสอนและงานประจำชั้น (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 กลุ่มงานบริหารทั่วไป (โปรดระบุ).....
 กลุ่มงานวิชาการ (โปรดระบุ).....
 กลุ่มงานพัสดุและการเงิน(โปรดระบุ).....
 กลุ่มงานบุคลากร (โปรดระบุ).....
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
 ไม่มีภาระงานอื่นๆ
17. ผ่านการอบรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 เคย ไม่เคย
18. มีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก
 มาก ปานกลาง เล็กน้อย ไม่มี

**ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับสภาพที่ท่านปฏิบัติจริง โดยในแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง	มีการปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ มากที่สุด
4 หมายถึง	มีการปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ มาก
3 หมายถึง	มีการปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ ปานกลาง
2 หมายถึง	มีการปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ น้อย
1 หมายถึง	ไม่มีการปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ

รายการ		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
งานสอน						
1.	ครูเน้นสอนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5	4	3	2	1
2.	มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป	5	4	3	2	1
3.	ครูสอนเพิ่มเติมเน้นเรื่องที่คุณเรียนไม่เข้าใจ	5	4	3	2	1
4.	มีการจัดการเรียนการสอนแยกเป็นรายวิชา	5	4	3	2	1
5.	ครูสอนทักษะที่สำคัญแก่ผู้เรียน เช่น การอ่าน เขียน คิดเลข	5	4	3	2	1
6.	ครูจัดกิจกรรมที่นอกเหนือจากวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมร้องเพลงประกอบทำเตี้น การทำอาหาร ปลูกต้นไม้	5	4	3	2	1
7.	ครูปรับพฤติกรรมผู้เรียนโดยใช้หลักจิตวิทยา	5	4	3	2	1
8.	ครูทราบว่าผู้เรียนในห้องประจำชั้นคนใดมีปัญหาในการเรียน (การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น)	5	4	3	2	1

รายการ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
9. ครูติดตามและแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนโดยสอนซ่อมเสริม (การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น)	5	4	3	2	1
10. ครูทราบว่าผู้เรียนคนใดมีงานค้าง	5	4	3	2	1
11. ครูติดตามการส่งการบ้าน ส่งงาน ทุกครั้งทุกวิชา	5	4	3	2	1
12. ครูสอนระเบียบวินัยสอดแทรกแก่ผู้เรียนในคาบเรียน	5	4	3	2	1
13. ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างยืดหยุ่น	5	4	3	2	1
14. ครูออกแบบเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก	5	4	3	2	1
15. ครูออกแบบกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง	5	4	3	2	1
16. ครูออกแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในแต่ละวันที่หลากหลาย	5	4	3	2	1
17. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน	5	4	3	2	1
18. ออกแบบกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักวางแผน ลงมือทำ และประเมินงานด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
19. ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	5	4	3	2	1
20. ครูใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	4	3	2	1
21. ครูใช้สื่อที่สอดคล้องส่งเสริมทั้งพัฒนาการกับความสนใจของผู้เรียน	5	4	3	2	1
22. ครูสร้างสื่อที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รอบห้องเรียน	5	4	3	2	1

รายการ		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
23.	ครูจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระ เล่นเป็นกลุ่ม เล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ร้องเพลง เล่นเครื่องดนตรีต่างๆ	5	4	3	2	1
งานประจำชั้น						
24.	ครูอยู่ประจำชั้นเรียนกับผู้เรียนทั้งวัน	5	4	3	2	1
25.	ครูสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนได้ตลอดทั้งวัน	5	4	3	2	1
26.	ครูดูแลการรับประทานอาหารกลางวันอย่างใกล้ชิด	5	4	3	2	1
27.	ครูตรวจสภาพอาหารกลางวันของผู้เรียนทุกคน	5	4	3	2	1
28.	ครูช่วยฝึกนักเรียนที่ไม่ชอบรับประทานอาหาร เช่น ผัก นม หมู	5	4	3	2	1
29.	ครูให้ผู้เรียนรับประทานอาหารตามที่นักเรียนชอบ	5	4	3	2	1
30.	ครูฝึกมารยาทในการรับประทานอาหารให้แก่ผู้เรียน	5	4	3	2	1
31.	ครูปล่อยให้ผู้เรียนรับประทานอาหารเองโดยไม่ได้ควบคุม	5	4	3	2	1
32.	ครูดูแลสุขอนามัยของผู้เรียน เช่น การแปรงฟัน การล้างมือ	5	4	3	2	1
33.	ครูตรวจสุขภาพผู้เรียนทุกวัน เช่น อาการป่วย หน้า มือ ผม	5	4	3	2	1
34.	ครูปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เรียน	5	4	3	2	1
35.	ครูสอนการปฏิบัติตนในกิจกรรมหน้าเสาธง เช่น การร้องเพลงชาติ การสวดมนต์	5	4	3	2	1
36.	ครูฝึกมารยาทแก่ผู้เรียนทุกวัน เช่น การแสดงความเคารพ	5	4	3	2	1

รายการ		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
37.	ครูทำกิจกรรมสนทนาตอนเช้า (Home Room) ทุกวัน	5	4	3	2	1
38.	ครูปฏิบัติต่อเด็กด้วยความรักอย่างเท่าเทียมกัน	5	4	3	2	1
39.	ครูฝึกให้ผู้เรียนทำความสะอาดห้องเรียน	5	4	3	2	1
40.	ครูจัดเวรทำความสะอาดห้องเรียน	5	4	3	2	1
41.	ครูตรวจการแต่งกายของผู้เรียนทุกวัน	5	4	3	2	1
42.	ครูสำรวจการมาโรงเรียนของผู้เรียนทุกวัน	5	4	3	2	1
43.	ครูตรวจความพร้อมของอุปกรณ์การเรียนของผู้เรียนทุกวัน	5	4	3	2	1
การบริหารจัดการชั้นเรียน						
44.	ครูจัดห้องเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน	5	4	3	2	1
45.	ครูจัดมุมเสริมต่างๆ ในห้องเรียน	5	4	3	2	1
46.	ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนทุกคน	5	4	3	2	1
47.	ครูปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตสาธารณะโดยการทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน	5	4	3	2	1
48.	ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนมีบทบาทในการทำความดี	5	4	3	2	1
49.	ครูสร้างบรรยากาศให้ห้องเรียนให้อบอุ่น	5	4	3	2	1
50.	ครูจัดชั้นเรียนที่สร้างเสริมประชาธิปไตย เช่นการออกเสียงแสดงความคิดเห็น	5	4	3	2	1
การติดตามผู้เรียน						
51.	ครูมีทัศนคติที่ดีกับครอบครัวของผู้เรียนทุกคน	5	4	3	2	1
52.	ครูติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองผ่านสมุดจดการบ้านหรือ ทางโทรศัพท์	5	4	3	2	1

รายการ		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
53.	ครูติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน	5	4	3	2	1
54.	ครูร่วมมือวางแผนแก้ไขปัญหาผู้เรียนกับผู้ปกครอง	5	4	3	2	1
55.	ครูรู้จักภูมิหลัง วัฒนธรรมครอบครัวของผู้เรียนรายบุคคล	5	4	3	2	1
56.	ครูรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านระดับสติปัญญา ความสามารถ พัฒนาการด้านต่างๆ และความพร้อมในการเรียนรู้	5	4	3	2	1
57.	ครูทราบจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนทุกคน	5	4	3	2	1
58.	ครูทราบว่าผู้เรียนหยุดเรียนด้วยสาเหตุใด	5	4	3	2	1
59.	ครูทราบว่าผู้เรียนมีโรคประจำตัวใดบ้าง	5	4	3	2	1
60.	ครูเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกภาคเรียน	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 โปรดระบุข้อเสนอแนะหรือแนวทาง การจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่คุณคาดหวัง

.....

.....

.....

.....

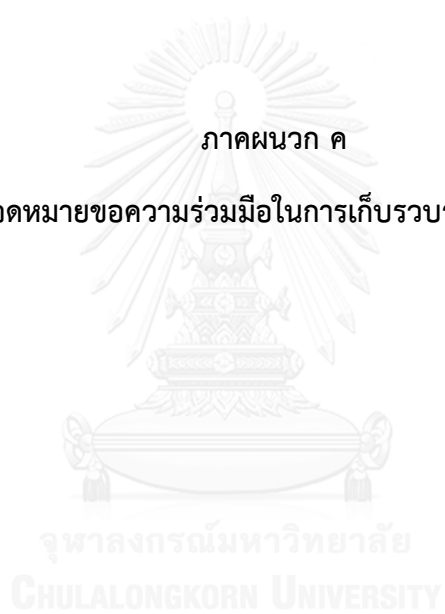
.....

.....

☺ กราบขอบพระคุณที่เสียสละเวลาในการทำแบบสอบถามนี้ ☺

ภาคผนวก ค

จดหมายขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศร 0512.6(2791.10)/59-5630

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว

ด้วย นางสาววรลักษณ์ สุธานนตร นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียวในโรงเรียนประถมศึกษา" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถามการจัดการชั้นเรียนแบบครูประจำชั้นเพียงคนเดียว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจกแบบสอบถามให้กับครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 และขอความอนุเคราะห์จากท่านจัดส่งแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลสมบูรณ์และส่งกลับคืนมาที่ผู้วิจัยโดยบรรจุลงในซองจดหมายที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ (เจ้าหน้าที่ของผู้รับและปิดผนึกอากรแสตมป์เรียบร้อยแล้ว) ภายในวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นาวา นิตย์ สงคราม)

รักษาการแทนรองคณบดี

ปฏิบัติการแทนผู้รักษาการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6732

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววรลักษณ์ สุธานทร เกิดเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2532 สำเร็จการศึกษา
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปีการศึกษา 2554 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี
การศึกษา 2557 ปัจจุบันรับราชการครูที่โรงเรียนวัดเขินเขต

